

Wie wil er nog in de medezeggenschap?

Verkiezingen deels geschrapt door gebrek aan kandidaten. | p.4 |

Natuur is uit: wat betekent dat voor Alterra?

Niet de overheid, maar de gebruiker van de natuur moet betalen. | p.22 |

'Nothing but an extension of Queen's day'

Chinese student reports from his first Liberation Day in Wageningen. | p.24 |

RESOURCE

Voor studenten en medewerkers van Wageningen UR

nr. 18 – 12 mei 2011 – 5e jaargang

De hospita is terug

p.12

>> ANTON + MOESTUIN

Anton Haverkort, aardappelonderzoeker PRI

‘Mchtig mooi om alles te zien groeien’

In zijn tuin is-ie in zijn element. Eigenhandig aangelegd achter zijn monumentale huis ‘de Blaue Camer’ bij de pont naar Opheusden. Ommuurd als een soort kasteel, inclusief een nep-uitzichttorentje. Een *folly*. Hier teelt boerenzoon Anton Haverkort zijn Frieslanders, de ‘vroegste aardappelen van Wageningen’. Opgekweekt in de vensterbank, begin april de grond in. Goed voor een paar maanden piepers van eigen bodem. **RK / Foto: Guy Ackermans**

[E] ‘FABULOUS TO WATCH IT ALL GROW’

He is in his element in the garden he created behind his grand home ‘de Blaue Camer’ near the ferry at Opheusden. A folly resembling a fortified castle, complete with fake watchtower. This is where Anton Haverkort, a farmer’s son who researches potatoes at PRI, grows his Frieslanders – ‘the earliest potatoes in Wageningen’. Sown in trays on the windowsill and planted out in April, they provide him with a few months’ worth of home-grown spuds.

>> INHOUD

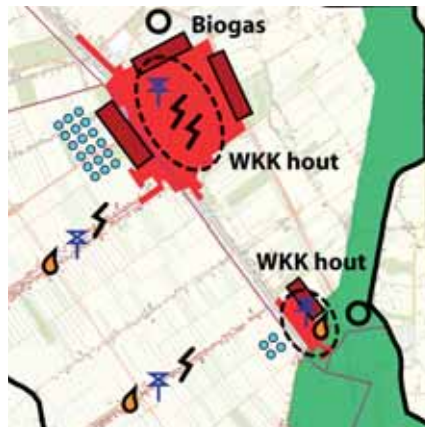
nr. 18 – 5e jaargang

>> 6

KAMERNOOD

Universiteit kan kamergarantie voor buitenlandse studenten niet meer waarmaken. Het wordt nu een 'bedgarantie'.

>> 18

ENERGIELANDSCHAPPEN

Landschapsarchitect gaat Drentse veenkoloniën inrichten op basis van energiestromen.

>> 20

BATAVIERENRACE

Studenten Bos- & natuurbeheer liepen zaterdag van Nijmegen naar Enschede. Het feest lukte niet meer. 'Ik was echt kapot.'

2 Liefdewerk
moestuin

EN VERDER

4 Nieuws & opinie

8 Wetenschap

11 Post

12 Hospita's

16 Beeld

landbouwactiekamp

18 Ontwerpen met energie

18 Batavierenrace

22 MI

Alterra, hoe verder?

24 Student

29 Puzzel

32 Typical Dutch

bicycle shock

TOT VANAVOND!

Als uitbater van dit plekje maak ik graag even misbruik om het Science Cafe van vanavond te promoten.

Stilletjes verwacht ik dat het een groot succes wordt: het idee ontstond op minstens vier verschillende plekken. Vorig jaar vroegen we ons op de redactie af waarom Wageningen geen Science Cafe had. Toen in oktober moleculair biologen Pim Zabel en Dolf Weijers met een wetenschapscafe kwamen, gingen we samen verder. Ook alumnivereniging KLV had dergelijke plannen en drie weken geleden nog bleek dat studentorganisatie WSO ook een Science Cafe aan het opzetten was.

Great minds think alike? Ach, origineel zijn we niet: Wageningen was de laatste universiteitsstad zonder een Science Cafe. Zelfs Almere en Deventer gingen ons voor. Maar wij zijn de eerste in het Engels. En we hebben live muziek en topsprekers. Vanavond duiden Edwin Cuppen en Hub Zwart de risico's en zegeningen van het sequencen van je eigen dna. Tot dan!

Gaby van Caulil

[E]

The full story?
resource.wur.nl/en

GREAT MINDS

Gaby is confident of the success of Wageningen's Science Cafe, to be launched this evening in Loburg. It is an idea whose time has come, as

at least four different groups in Wageningen came up with it at once. Not that it's a new one: in fact Wageningen is the last Dutch university to set up a Science cafe. But

the first one to do it in English. Tonight it's Edwin Cuppen and Hub Zwart on the pros and cons of sequencing your DNA. See you there.

TE WEINIG KANDIDATEN VOOR MEDEZEGGENSCHAP

- **OR-verkiezingen deels geschrapt door gebrek aan kandidaten.**
- **'Meedoen is kennelijk geen bonus op je cv.'**

De verkiezingen voor de medezeggenschap, van 23 tot 31 mei, krijgen een sobere uitvoering. Omdat zich onvoldoende kandidaten hebben gemeld, zijn verkiezingen bij tien van de negentien kiesgroepen overbodig. Bij het praktijkonderzoek, Facilitair Bedrijf, Concernstaf en de meeste DLO-instituten zijn er net voldoende gegadigden, maar de universitaire kiesgroepen van de vijf kenniseenheden hebben te weinig kandidaten.

De medezeggenschap kampt al langer met te weinig deelnemers, in 2008 waren er slechts bij zes van de negentien kiesgroepen verkiezingen. Cees van Dijk, voorzitter van de centrale ondernemingsraad: 'Het is een trend en dat vind ik heel triest.'

Kennelijk is de meedoen met de medezeggenschap geen bonus op je CV. Formeel is de compensatie keurig geregeld, je uren worden vergoed en een PhD-er mag bijvoorbeeld langer over zijn promotie doen. Desondanks is het niet genoeg. De druk om te presteren is met name bij de universiteit erg hoog.'

Het meest nijpend is de situatie bij de kiesgroep ATV, de universitaire voedselonderzoekers. Simone Elzinga is er de enige kandidaat. Terwijl er zeven zetels zijn. Elzinga: 'Het is heel spijtig. We waren met zijn drieën, maar twee leden nemen afscheid. Er is niemand bij gekomen. We willen graag een vertegenwoordiging van alle medewerkers, zeker nu AFSG nieuwe huisvesting krijgt. Ook de directie beseft dat dit niet goed is.'

De studentenraad, de medezeggenschapsraad van VHL, het praktijkonderzoek en de meeste DLO-instituten hebben net voldoende kandidaten. Bij Alterra valt het meest te kiezen: tien kandidaten voor zes zetels. **RG**

Heerlijk weertje

Het was de gortdroog in Nederland de afgelopen weken. Zo droog dat de natuur van slag raakte. Gevolg: een hele trits Wageningers die in de dorstige media vertelden wat dit weer betekent voor boombladeren, muggen, aardappelen, kikkers, grasland en wormen. Om maar eens wat te noemen. Op de foto zien we Arnold van Vliet van de Natuurkalender die aan de Volkskrant laat zien dat het een heerlijk weertje was voor de eikenprocessierups. Die verscheen weken eerder dan normaal. **RG**

FOTO: GUY ACKERMANS

'KWALITEIT OR MOET OMHOOG'

Als het aan de raad van bestuur ligt wordt de medezeggenschap simpeler, goedkoper en van hogere kwaliteit. Een werkgroep onder leiding van SSG-directeur Ruud Huirne heeft na een eerste verkenning geconcludeerd dat er voldoende bereidheid is om na te denken over een andere werkwijze. De medezeggenschap vindt echter dat kostenbesparing niet het uitgangspunt mag zijn. Ook vinden de ondernemingsraden dat de directies naar hun eigen rol moeten kijken: de harde opstelling van de directies van ESG (in de kwestie Isric) en van ASG (over vertrek van melkveeonderzoek uit Lelystad) hebben geleid tot wantrouwen. Wel erkent de OR dat de kwaliteit omhoog kan. Daarvoor komt waarschijnlijk een scholingstraject voor de OR-leden.

Huirne vindt dat de medezeggenschap geen adequate afspiegeling vormt. Buitenlandse en tijdelijke medewerkers (zoals promovendi) zijn amper vertegenwoordigd. Ook ziet Huirne dat details veel aandacht krijgen terwijl de echt belangrijke zaken blijven liggen.

De medezeggenschap kent een complexe structuur: DLO, VHL, universiteit en studenten hebben ieder een aparte afvaardiging. Er is wel een centraal medezeggenschapsorgaan, maar haar invloed is nu (nog) beperkt. Na de verkiezingen komt er waarschijnlijk al één centrale *WUR-council*, waarin COR (DLO) en GV (universiteit en studenten) opgaan. De raad van bestuur wil het komende jaar gebruiken om samen te komen tot een efficiëntere en goedkopere medezeggenschap. Zijn de partijen er op 1 mei 2012 niet uit, dan moet een commissie van wijzen een bindend voorstel doen.

NO TIME FOR PARTICIPATION

There is little interest in running for election to the participational council this year, especially in the university chair groups. Council chair Cees Diele puts it down to work pressure: publication before participation.

LOVELY WEATHER...

... for caterpillars, as Arnold van Vliet of the Nature Calendar demonstrates to the Dutch press in the photo above. Wageningen nature experts have been kept busy explaining how the unseasonal drought is confusing trees, frogs, insects and crops.

RESOURCE SCORES 6.9

Resource readers gave it 6.9 out of 10 in the recent survey. Readers praised its relevance, balance and the Typical Dutch feature. Others missed depth, independence and the lack of an English version. But not many visit the English website – where all articles appear in translation.

The full story?
resource.wur.nl/en

LEZERSONDERZOEK: 6,9 VOOR RESOURCE

- **Waardering licht toegenomen.**
- **Website matig bekend.**

Ondanks de opmars van internet is de waardering voor Resource magazine de afgelopen vier jaar toegenomen. Dat blijkt uit een lezersonderzoek van DUO Market Research. Het bereik is gelijk is gebleven ten opzichte van het vorige onderzoek

in 2007: driekwart van de ondervraagden heeft minimaal een van de laatste drie nummers gelezen.

Lezers waarderen de inhoud van Resource magazine met een 6,9 (was 6,7 in 2007) en de vormgeving met een 7,5 (was 7,1). Sterke punten zijn actualiteit, de 'balans tussen humor en informatie', en de rubriek Typical Dutch op de achterkant. Als zwakke punten worden 'diepgang' en 'onafhankelijk-

heid' genoemd. Bovendien zou er een Engelse versie moeten komen.

De website van Resource is matig bekend: slechts de helft van de medewerkers en tweevijfde van de studenten kent resource.wur.nl. De Nederlandse site heeft gemiddeld 700 unieke bezoekers per dag, de Engelse site ruim 100.

Een volledig tweetalig blad en website is niet realiseerbaar. Daarom heeft Resource in 2009 geko-

zen voor Engelse samenvattingen in het blad en de volledige vertalingen online. Aan de Engelstaligen werden nu verschillende opties voorgelegd, zoals maandelijks een Engels magazine of zes Engelse pagina's per nummer, maar daaruit kwam geen eenduidige voorkeur.

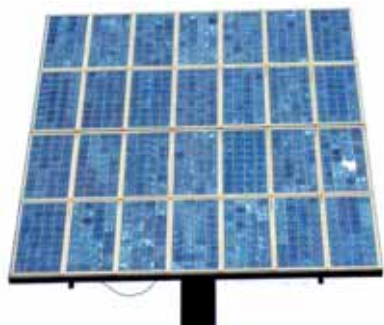
Redactie en uitgever gaan de resultaten bespreken. Eventuele aanpassingen komen dan na de zomer. **Ⓜ GvC**

kort

>> ENERGIE

Zonneweide ziet licht

Hoe werkt een zonnepaneel nou precies en welk paneel levert de meeste stroom op? De Zonneweide op het terrein van Wageningen UR in Lelystad geeft antwoorden. De wei met panelen wordt op zaterdag 21 mei aan het publiek gepresenteerd tijdens de Energy Adventure. Het evenement laat het publiek kennis maken met duurzame energieprojecten op gebied van landbouw, stroomproductie, voedsel en vervoer. Energy Adventure is onderdeel van de feestelijkheden rond het 25 jarige bestaan van Flevoland. De Zonneweide is van Accres, het Wageningse centrum voor hernieuwbare energiebronnen. Energy Adventure vindt plaats op het terrein van Bioscience Center in Lelystad (zie www.acres.nl). **Ⓜ RK**

SALE OR SELLOUT?

The Ministry of EL&I wants Staatsbosbeheer, the Dutch forestry commission, to sell some of its land to help absorb budget cuts. The valuable Koolmansdijk nature reserve was suggested. This is like asking the Rijksmuseum to sell off its Rembrandts, says Joop Schaminée.

>> BESTUREN

Nieuwe studentbestuurders twitter-happy

Via Twitter en Facebook feliciteerden ze elkaar al met hun benoeming. Zo lekte uit wie de nieuwe bestuurders van studentenorganisaties ISO en LSVb zijn. Een oplettende redacteur van het digitale universiteitsblad DUB zag de tweets en kwam na enig speurwerk tot een lijst met bestuursleden. Daaruit blijkt dat Wageningen voor het eerst de voorzitter levert van de LSVb: de student bos- en natuurbeheer Pascal ten Have. Ten Have voelt zich echter overvallen door het uitlekken van zijn benoeming en wil daarom nog geen reactie geven. ISO heeft ook een Wageningse student in het bestuur, zo blijkt inmiddels. Dat is Minke Remmerswaal en die vind je op pagina 27 van deze Resource. **Ⓜ HOP**

>> PRIJS

Hekje

Twee studenten Landschapsarchitectuur hebben de tweede prijs gewonnen van de International Federation of Landscape Architects, een belangrijke ontwerpwedstrijd voor studenten. Jorrit Noordhuizen en Inge Kersten ontwierpen tijdens hun afstudeeronderzoek in Amerika een houten hek dat op het strand de vorming van duinen stimuleert maar ook gebruikt kan worden als schommel. 'Speels en functioneel tegelijk', aldus de jury. **Ⓜ LvdN**

in brief

ENERGY ADVENTURE >> 21 May in Lelystad to launch Accres solar panel trial.

TWEETILEAKS >> pose new threat to student politics thanks to webmag DUB.

FENCING >> in the dunes: prizewinning design idea from Jorrit Noordhuizen and Inge Kersten.

SCHAMINÉE <<

Koolmansdijk

Het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie heeft Staatsbosbeheer opgedragen om 17.000 hectare eigendom te verkopen. Alleen op deze manier zal het mogelijk zijn de enorme bezuinigingen het hoofd te bieden. De verkochte gronden kunnen dan, na bemesting en ontwatering, weer worden omgezet in vruchtbare landbouwgrond. Op de lijst van kandidaten staan ook delen van het natuurgebied Koolmansdijk, gelegen ten noorden van Lichtenvoorde in de centrale Achterhoek. Koolmansdijk. Toen het door het Staatsbosbeheer werd verworven, was het terrein niet meer dan zes hectaren groot. Maar door gerichte aankopen is het uitgebreid en dankzij succesvol natuurherstel ontwikkelde het zich tot een van de belangrijkste natuurreservaten in Oost-Nederland. Een parel, zoals het vorige week in een artikel in *de Volkskrant* werd genoemd, die zich kan meten met nabijgelegen Natura 2000-gebieden als Teeselinken en Stelkampsveld of deze zelfs naar de kroon steekt. Herstel van blauwgrasland werd lange tijd voor onmogelijk gehouden, zoals door Victor Westhoff en tijdgenoten met nadruk werd gesteld, maar de duizenden parnassia's, krielparnassia's en moeraswespenorchissen en de terugkeer van grote zeldzaamheden als draadgentiaan, wolverlei en moerasmele hebben deze opvatting meer dan gelogenstraft. Van de fraaie parnassia kwam in 1978 nog welgeteld één exemplaar voor. Koolmansdijk. Het is alsof het Mauritshuis wordt opgedragen om Rembrandts *De Anatomische les van Dr. Nicolaes Tulp* te verkopen. Het Rijksmuseum moet *De Staalmeesters* maar van de hand doen, of delen ervan. Waarom eigenlijk niet? Van *De Nachtwacht* zijn tenslotte ook eerder stukken afgesneden. **Ⓜ Joop Schaminée**

WEL EEN BED, GEEN KAMER

- **'Bedgarantie' vervangt kamer-garantie voor buitenlandse studenten.**
- **Beoogde capaciteitsgroei nog niet gelukt.**

Dit studiejaar plaatste de universiteit meerdere buitenlandse studenten per kamer in de noodhuisvesting om hen allemaal onderdak te kunnen bieden. De buitenlandse studenten beklagden zich hierover, omdat de universiteit hen van tevoren een kamergarantie had gegeven. De universiteit verandert dit nu in bedgarantie 'om geen verkeerde verwachtingen te wekken'. Daarmee lijkt de kans groot dat ook komend studiejaar buitenlandse studenten tijdelijk een kamer moeten delen.

Afgelopen week werd bekend dat de universiteit 153 extra tijdelijke kamers aan de Haarweg wil

realiseren. Samen met de tijdelijke huisvesting op een kazerneterrein in Ede en aan de Stadsbrink leidt dit tot 300 extra kamers voor buitenlandse studenten. 'Maar ook dat is waarschijnlijk niet voldoende', schrijft de universiteit. Het eerdere streven was 400 extra kamers om de groei van het aantal buitenlandse studenten op te vangen. Dat streven is er nog steeds, zegt de universiteit, er is nog overleg gaande om meer tijdelijke huisvesting te creëren.

ZELF OP ZOEK

Wageningen Universiteit gaat daarnaast bepaalde categorieën studenten van de 'bedgarantie' uitsluiten. Buitenlandse PhD-studenten met een arbeidsovereenkomst bij Wageningen UR kunnen geen aanspraak meer maken op piekoprogramma en krijgen geen voorrang meer bij de toewijzing van kamers. Ook promovendi die niet in Wage-

FOTO: GUY ACKERMANS

Universiteit wil 'geen verkeerde verwachtingen wekken'.

ningen promoveren en bepaalde uitwisselingsstudenten moeten zelf op zoek naar een kamer. Buitenlandse BSc- en MSc-studenten blijven wel voorrang houden op de kamermarkt.

Ook wil de universiteit eerder zicht hebben op de hoeveelheid

buitenlandse studenten in september. Leerstoelgroepen die internationale beurspromovendi aanstellen moeten minimaal een maand voor aankomst van de PhD'er een aanvraag doen voor een kamer. Het nieuwe kamergarantiebeleid is per april 2011 ingevoerd. **AS**

GEKIBBEL OVER ATLAS HOUDT AAN

- **Ondernemingsraad: gasten niet afschepen met krappe kamer.**
- **Raad van bestuur mag geen airco.**

De ondernemingsraad en de directie van ESG blijven het oneens over de ruimte die overblijft in Atlas na de komst van het Bestuurscentrum. Dat zegt or-voorzitter Kees van Diepen. De or adviseerde twee weken terug negatief over de verhuisplannen. Aanvullende informatie van de ESG-directie als reac-

tie op dat advies heeft voorsnog geen resultaat gehad. 'De discussie blijft over de normen: hoeveel werkruimte is redelijk voor vaste medewerkers, gastmedewerkers en studenten', zegt Van Diepen.

In de plannen is voor gastmedewerkers maar vier vierkante meter werkruimte weggelegd. Volgens Van Diepen is het niet netjes om onderscheid te maken tussen gasten en eigen mensen. Maar volgens directielid Auke de Bruin is die vier vierkante meter al ruim boven de formele norm voor gastmedewerkers.

Ook voor studenten constateert de or een 'ernstig tekort aan werkplekken'. Volgens de or gaat de directie

'Te weinig ruimte voor studenten'

nog steeds uit van het aantal studenten uit 2003. Sindsdien zijn die aantallen fors gestegen. De Bruin pareert met: 'Wij zitten op 800 vierkante meter, terwijl 600 meter de norm is. Bovendien houden we rekening met verstelbaar meubilair en extra ruimte plekken voor studenten landschapsarchitectuur.'

Of de ondernemingsraad alsnog positief adviseert, moet vandaag (donderdag) blijken. De uitslag van dat overleg is ook van belang voor het advies van de or van het Bestuurscentrum. Die is in principe positief over de verhuizing, mits de collega's van ESG dat ook zijn. Een andere voorwaarde is dat de raad van bestuur geen dure airco krijgt. Volgens de or is zo'n investering in tijden van schaarste niet uit te leggen aan de achterban. De klimaatbeheersing in Atlas is volgens de or een stuk beter dan in het Bestuurscentrum. **RK**

The full story?
resource.wur.nl/en

BED GUARANTEED

Guaranteeing overseas students a room proved to be a promise Wageningen University couldn't keep last year. So a more realistic guarantee is offered for next year: a bed. The categories of students receiving this guarantee will be more restricted too. Meanwhile,

the university is busy expanding its temporary accommodation on sites in Wageningen and Ede.

NO AIRCO FOR BOARD

The ESG management and the employees' council (OR) have still not reached agreement on the use of space in Atlas after the arrival of

the head office. The OR feels too little space is being allocated to guest workers and to students. And it sees no reason to install airco for the executive board.

WHO WANTS MEGASHEDS?

From 11 May until the end of June the Dutch are doing some soul-

VLUCHTELINGENKAMP 'GOUDMIJN' VOOR OMGEVING

- Vluchtelingenkamp ontwikkelt zich tot stad.
- Economie gebaseerd op hulpgeld.

Bij een vluchtelingenkamp denk je aan tenten in een woestijn waar hulpeloze vluchtelingen gered worden door hulpverleners. In werkelijkheid, stelt antropoloog Bram Jansen in zijn proefschrift *The Accidental City*, lijkt het vluchtelingenkamp Kakuma in het noorden van Kenia meer op een permanente stad. Een stad met een levendige economie, die draait op de hulpbron hulp en kans biedt op een ticket naar het westen.

Jansen leefde er bijna twee jaar en sprak met Soedanezen, Somaliërs, Ethiopiërs en anderen, van verder weg, die er hun toevlucht zochten. De zestigduizend mensen wonen er niet in tenten maar in stenen huizen, sommigen al sinds 1992, het jaar dat Kakuma werd opgericht. De Wageningse onderzoeker beschrijft hoe in het kamp een lokale economie ontstond op basis van de hulp. Mensen gingen een deel van hun rantsoen verhandelen waardoor winkeltjes, restaurantjes, bioscoopjes ontstonden.

MINI-STAATJE

Veel vluchtelingen doen betaald werk voor de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR en andere hulporganisaties. Die inkomsten worden besteed in Kakuma, bijvoorbeeld aan vlees dat nomaden uit de omgeving er verkopen. Of aan reizen naar de steden, om daar

Vluchtelingenkamp Kakuma heeft alle kenmerken van een normale stad.

weer te handelen. Zo is het kamp inmiddels ook een bron van inkomsten voor lokale bevolking, die over Kakuma spreekt als een goudmijn, vertelt Jansen.

Daar komt bij dat het kamp een relatief stabiel bestuur kent. In naam is dat de Keniase overheid maar in feite zwaait de UNHCR er de scepter. Rechten van kinderen en vrouwen worden daardoor bijvoorbeeld beter gerespecteerd dan in de rest van Kenia. Het vluchtelingenkamp is in feite een mini-staatje waar de allerarmsten van Kenia, Soedan of Somalië beter af zijn dan buiten het kamp. 'Kakuma groeit en verbindt zich met de omgeving en de gewone econo-

mie', vertelt Jansen. 'Er zijn zelfs al sociale klassen.'

TICKET NAAR DE EU

Het kamp biedt daarnaast kans op een ticket naar de VS of de EU. De UNHCR selecteert groepen en individuele vluchtelingen voor wie het niet veilig genoeg is om terug te kunnen naar hun eigen regio. Tussen 2001 en 2006 kwam zo een vijfde van de vluchtelingen in de VS of EU terecht, terwijl de omvang van het kamp in die tijd alleen maar groeide.

Het kamp biedt dus voordelen, maar de toegang is alleen weggelegd voor 'officiële' vluchtelingen. 'Over de identiteit van vluchtelin-

gen, en of ze terug kunnen naar hun regio van herkomst of niet, wordt onderhandeld tussen vluchtelingen en hulporganisaties', zegt Jansen. 'Het is afhankelijk van het verhaal dat vluchtelingen hebben, en van het beeld dat anderen van hen hebben.' De bewoners van Kakuma hebben belang bij het beeld van de hulpeloze vluchteling, concludeert hij, want dat geeft ze de identiteit van vluchteling. 'Ik ben niet zo geïnteresseerd in de vraag in hoeverre dat fraude behelst of eerder een gerechtvaardigde zoektocht naar een beter bestaan. Ik wil beschrijven wat er gebeurt en dat in de sociale omgeving duiden.' **Joris Tielens**

The full story?
resource.wur.nl/en

ENTERPRISING REFUGEES

Do you picture a refugee camp as a sea of tents and huddled refugees? The reality can be different. As a city of 65,000 residents with its own thriving economy, Kakuma refugee camp in Northern Kenya is seen as a goldmine by local trad-

ers, says anthropologist Bram Jansen in his thesis *The Accidental City*.

EAT-MEASURE-KNOW

The Mayor of Renkum was weighed and measured at the Restaurant of the Future last Monday. All in aid

of finding out about the health and eating habits of the residents of Wageningen area. The research launched on 9 May, *EetMeetWeet*, is a joint venture by Wageningen UR and public health organization GGD. The researchers hope for 10,000 participants.

GROOTSCHALIG VOEDINGSONDERZOEK VAN START

- **Onderzoekers volgen 1750 proefpersonen vier jaar lang.**
- **Welke invloed heeft eetgedrag op gezondheid?**

Hoe gezond is Wageningen en omgeving en hoe is het eetgedrag? Om daar achter te komen lanceerde de Afdeling Humane Voeding een meerjarig voedingsonderzoek. De kick-off meeting om het onderzoek 'EetMeetWeet' te promoten vond op 9 mei plaats in het Restaurant van de Toekomst. De eerste vier deelnemers aan de studie, waaronder burgemeester Gebben van Renkum en bakker Stolk uit Wageningen, werden ter plekke onderworpen aan metingen van bloeddruk, lengte en lichaamsgewicht.

Het onderzoek gaat voeding, eetgedrag en gezondheid van volwassen bewoners uit Wageningen, Renkum en Ede in kaart te brengen. Voorafgaand aan het media event kreeg een groot aantal mensen namens de GGD en de Afdeling Humane Voeding een uitnodiging aan het onderzoek deel te nemen. 'We hopen op 10.000 deelnemers, die we via een vragenlijst in verschillende groepen indelen', vertelt Edith Feskens, persoonlijk hoogleraar Hu-

mane Voeding. 'Uit die groep kiezen we 1750 proefpersonen. Van hen gaan we het eetgedrag en de gezondheid vier jaar lang volgen.' De hoogleraar is vooral geïnteresseerd of een verschuiving in eetpatroon gedurende die vier jaar ook een verschuiving in meetbare gezondheid met zich mee brengt.

DIKKE, MIDDELBARE MANNEN

Maar hoe meet je gezondheid? Om daar achter te komen is het onderzoek multidisciplinair opgezet, waarbij Feskens samenwerkt met een gevarieerde groep wetenschappers. 'We kijken naar bloedwaarden, zoals vet, cholesterol en glucose, maar ook hoeveel vet een persoon heeft en waar het zit', legt Feskens uit. 'Buikvet is namelijk veel gevaarlijker dan vet op de benen.'

Een groep van vijftig te dikke middelbare mannen zal uitgebreider worden onderzocht. 'We kijken onder andere naar de relatie tussen voeding, overgewicht en het specifieke voedingsmetabolisme van de proefpersonen', vertelt Feskens. Verder zal een MRI scan de vetverdeling van het lichaam in kaart brengen, terwijl het genenactiviteitspatroon in dat vet ondubbelzinnig aangeeft of er sprake is van chronische ontstekingsprocessen. Die ontstekingen spelen waarschijnlijk een sleutelrol in ziekten die samenhangen met overgewicht. **HW**

Wethouder Efdé meet haar gewicht, Edith Feskens meet de bloeddruk van burgemeester Gebben van Renkum.

TACKLING THE GEESE

Alterra goose expert Dick Melman is optimistic about the plans to tackle the goose problem in the Dutch countryside. The greylag goose population must be halved, he says, and it is remarkable that even the society for the protection of birds has agreed to a cull. Melman suggests the

meat should be promoted as a local product. Such an ecosystem service is right up Alterra's street, so the institute looks forward to a role in monitoring the project. And it would be nice if the government would let it finish off the goose population model for which funding was stopped.

VISIE <<

'Er móet iets gebeuren'

Een opmerkelijke coalitie van vogelbeschermers, jagers en landbeheerders (de Ganzen-8) gaat de zomerganzen aanpakken. De helft van de vogels moet weg. Ganzendeskundige Dick Melman van Alterra ziet kans van slagen.

'Dat de combinatie van jagers en vogelbeschermers elkaar weet te vinden in deze aanpak, is een hele prestatie. Je moet het toch uit kunnen leggen. Met name de Vogelbescherming is hiermee uit de eigen schaduw gestapt. Het akkoord geeft blijk van een gezond ecologisch bewustzijn.

Wij doen bij Alterra nu zo'n twee jaar onderzoek naar regulatie van zomerganzen. Spil daarvan is de ontwikkeling van een populatiemodel. Op dit moment zijn er in de zomer zo'n 200.000 grauwe ganzen in ons land, waaronder 35.000 broedparen. Een groot deel is dus ongepaard. Jonge vogels, pubers en alleenstaanden. Als we niets doen gaat de aantolename volgens ons model nog wel een jaar dertig, veertig door. Totdat al het gras gebruikt wordt. De populatie zou zomaar het vijftig- of honderdvoudige kunnen zijn van wat er nu is. Er móet dus wel iets gebeuren.

De Ganzen-8 kiest voor populatiebeheer. In vijf jaar tijd moet de populatie terug naar 100.000 grauwe ganzen. Dat is een halvering. Dan heb je het over het vangen of schieten van volwassen vogels. Maar hoe precies is nog niet duidelijk. Dat ligt, onder andere vanwege dierenwelzijn, zeer gevoelig. Persoonlijk ben ik er van overtuigd dat het met jagen gaat lukken. Maar het hangt van de maatschappij af, welke middelen daarbij geaccepteerd worden.

Een interessante oplossingsrichting is het voorstel om de gans als regionaal product te promoten. Ganzenvlees als oogst uit de natuur, als een ecosysteemdienst. Dit is een uitgelezen kans om te laten zien dat we onderdeel uitmaken van een ecosysteem, dat het de natuur is die ons voedsel levert. Maar de vraag is natuurlijk of het juridisch kan, of populatiebeheer strookt met wat we internationaal hebben afgesproken.

Al met al ben ik positief. Voor Alterra zie ik een mooie taak weggelegd: monitoren of het werkt en of we blijvend voldoen aan natuurdoelstellingen. Wetenschappelijke onderbouwing van het aantalsbeheer is nodig om duidelijk te maken of het werkt of niet. Begin dit jaar heeft LNV vanwege bezuinigingen ons onderzoek afgebroken. Het populatiemodel is nu voor tweederde af. Als ze slim zijn, laten ze het ons afbouwen.' **RK**

ZANDHOOS PASSEERT MEETSTATION

FOTO: TOM VAN DER SPEK

De zandhoos koerst af op het meetstation van Wageningen UR.

- **Meteoroloog bij toeval op juiste plek.**
- **Natuurverschijnsel raakte mogelijk meetapparatuur.**

Tornadojagers wagen er hun leven voor. Meteoroloog Tom van der Spek van Meteo Consult kreeg het in de schoot geworpen: een zandhoos kruiste zijn pad. Dat pad is de dagelijkse route van zijn werk naar huis. Op vrijdagmiddag 15 april iets voor half drie – zijn vroege dienst zit erop – rijdt Van der Spek door het Binnenveld richting Bennekom. Net de Plassteeg opgedraaid ziet hij in de verte een trekker op het land rijden met een flinke stofwolk er omheen. Het blijkt een zandhoos te zijn. Een buitenkansje voor een meteoroloog.

Zandhozen ontstaan bij warm

en droog weer door opstijgende lucht. Ze worden in tegenstelling tot windhozen en tornado's van onderaf (de warme bodem) aangedreven en zijn tamelijk onschuldig. Overigens was het die middag helemaal niet zo warm; maar zo'n 22 graden Celsius. Van der Spek: 'Heel toevallig had ik mijn camera bij me. Op het werk is een verbouwing gaande en daar maak ik foto's van.' Zonder tijd te verliezen schiet hij een paar foto's en maakt een filmpje van het natuurverschijnsel. Hij fietst vervolgens linksaf het veld in om dichterbij nog wat materiaal te schieten. Totdat de hoos uitdooft.

HONDERD KILOMETER PER UUR

Heel toevallig trekt de zandhoos langs een meetstation van Wageningen UR. Plantonderzoekers van PRI zijn ter plekke bezig met een

onderzoek naar de invloed van groen op fijnstof. 'Wij proberen te meten of je fijnstof uit stallen kunt filteren door beplanting', licht projectleider Annette Pronk van PRI toe. Die metingen zijn op het moment van de hoos overigens nog niet begonnen. Maar de apparatuur werkt al wel.

De maandag na de hoos schiet Van der Spek de onderzoekers ter plaatse aan en vertelt ze wat hij heeft gezien. 'Eerst reageerden ze wat sceptisch. Maar ik ben al bijna een kwart eeuw meteoroloog, dus ik weet wel waar ik het over heb.' Al snel zijn ook de onderzoekers enthousiast.

Peter Hofschreuder (ASG, Life-stock Research) duikt de meetgegevens van die vrijdag in. Maar de hoos vindt-ie niet. 'Er waren veel stevige windstoten die dag. De metingen van de windsnelheid laten

een enorme spreiding zien met uitschieters tot wel 30 meter per seconde. Dat is meer dan honderd kilometer per uur. Het was zeker geen gewone dag.' Maar of de hoos het meetstation geraakt heeft, is dus onduidelijk.

ANTICYCLONAAL

'Ik dacht al dat de hoos meer achter het meetstation langs trok', reageert meteoroloog Van der Spek. 'Ik stond ver af, op zo'n zeventienhonderd meter, dus dat vertekent het beeld.' Hij schat dat de hoos wel honderd meter hoog was. 'En je kunt goed zien dat-ie anticyclonaal is; dus met de wijzers van de klok mee draait.' Wie het allemaal zelf wil zien, komt via Google (zoek op: stofhozentijd) op weer.nl bij het filmpje terecht. Lees dan ook even Van der Speks eigen verhaal. **Roelof Kleis**

The full story?
resource.wur.nl/en

PERFECT STORM

Wageningen meteorologist Tom van der Spek had a surprise encounter on his way home from work on 15 April, when he caught sight of a tractor in a swirl of dust. A dust devil to be precise, about 100 metres in height. A gift for a

meteorologist. Dust devils are created by rising air in warm, dry conditions. Unlike whirlwinds and tornados, they are driven from below and are fairly harmless. 'I just happened to have my camera on me', says Van der Spek. What is more, the dust devil just happened

to pass over a Wageningen UR weather station. Not quite close enough for the weather station to register this unusual weather event, though. See the video on the Resource website.

re:actie

OOK EEN MENING? Ga naar resource.wur.nl.

Een heftige discussie over recht en onrecht deze week op resource.wur.nl. Het doden van Osama Bin Laden kon rekenen op felle kritiek, maar ook op warme instemming. Gelukkig waren er ook rustpunten in het internetdebat, zoals de onvermijdelijke aanvullingen op onze lijst van markante verdwenen gebouwen in Wageningen.

MEMORY

Eén ingezonden brief kwam er deze week binnen op de redactie. Roelof Kleis en Nicolette Meerstadt maakten een memory-spel van oude universiteitsgebouwen, waarop Ton den Nijs mailde: 'PCM op de Arboretumlaan en aanhangende nieuwe gebouwen vergeten, of was er geen plaats meer op de pagina?'

Ik beschouw de overgang van deze gebouwen naar het Depot als een van de beste deals (voor Wageningen als stad) van ons bestuur...daar hebben we nog wat aan, dat kun je van veel gebouwen niet zeggen!' Ook op de site waren er klachten over vergeten gebouwen. Plantenverdeling, (Lawickse Allee 166) en het Staringgebouw (nu Menzisterrein) misten bijvoorbeeld. De webredacteur laat deemoedig weten dat er inderdaad veel meer gebouwen afgestoten zijn, maar dat er te weinig ruimte was op de pagina. Iemand merkt op dat LA13 nog volop in bedrijf is, en dus eigenlijk niet in het rijtje thuishoort. Een ander constateert terecht dat de foto van Microbiologie gespiegeld is.

LANGSTUDEERWET

De langstudeerwet is door de Tweede Kamer. Misschien zijn studenten er inmiddels voor afgestompt, of eraan gewend. Want terwijl in januari nog twintigduizend student op het Malieveld demonstreerden tegen de plannen, komt er nu slechts één korte, krachtige reactie: 'Helaas. Kut.'

IN KOELEN BLOEDE

Tom Rijntjes schreef een blog over Bin Laden. Hij vindt het 'maar zeer de vraag of het echt onvermijdelijk was om hem af te schieten.' JH kan zich er in elk geval wel in vinden: 'Amerika kreeg eindelijk de kans deze kerel een halt toe te roepen en dan ga je 'm niet meenemen om ellenlang procesje te spelen', schrijft hij. 'Lijkt mij dus begrijpelijk dat ze Bin Laden, tenslotte verantwoordelijk voor duizenden onschuldige doden, gewoon neerknallen. Op naar de volgende, zou ik zeggen.'

ILLUSTRATIE: ESTHER BROUWER

Maar Tom is het niet met hem eens: 'Geef toch te denken dat Amerika zich de autoriteit heeft toegeëigend om procesloos levens te beëindigen en dat niemand hun macht controleert.' GN gaat verder en noemt het zelfs schadelijk. Osama zal volgens hem een martelaar worden en de actie wordt een bewijs voor de beestachtigheid van het Vrije Westen. 'Gemiste kans als je het moslimextremisme wil stoppen, goed gedaan als je de terrorismedreiging wilt verhoogen.'

Outlaw vindt dat Europa de VS niet moet steunen in hun vuile oorlog. Osama had een proces moeten krijgen, en de VS hebben zelf dit monster geschapen. Outlaw waarschuwt voor vergelding in een wildwestmaatschappij.

Volgens TD is het lichaam conform de islamitische traditie behandeld en heeft het daarna een zeemansgraf gekregen zodat zijn graf geen bedevaartsoord zou worden. Tom kan zich niet voorstellen dat dat een gerespecteerde manier is voor moslims om van hun doden af te komen.

Jesse James plaatst de actie in een breder kader en vraagt zich af wie de volgende zou zijn.

Hij hoopt dat Europa volwassen wordt en een onafhankelijk buitenlands beleid gaan hanteren, los van de USA.

SCIENCE CAFÉ

Wageningen krijgt een Engelstalig *Science Café*. Marleen Cobben vindt het jammer dat het niet in het Nederlands is, want zo'n laagdrempelig concept leent zich uitstekend voor een niet-wetenschappelijk publiek. Edgar Vos is het hiermee eens en vindt het een teken van navelstaren en ivoren torentjes. 'Stel je voor dat je al die treden af moet!', schrijft hij. Michèle Gimbrère vindt dat wat zuur. Ze wijst Edgar op de twee kwaden: Engelstaligen uit de universitaire gemeenschap uitsluiten of hen juist laten meedoen en daarmee anderen buitensluiten.

WANT TO COMMENT TOO?
go to resource.wur.nl/en

colofon

Resource is het magazine en de website voor studenten en medewerkers van Wageningen UR. Resource magazine verschijnt tweewekelijks op donderdag.

Abonnement

Een abonnement op het magazine kost €58 (buitenland €131,50) per academisch jaar. Opzeggen een maand voor het eind van de lopende abonnementsperiode (1 augustus).

Redactieadres

Akkermaalsbos 12, 6708 WB Wageningen. Postbus 409, 6700 AK Wageningen Gebouw 116 (bode 31). T 0317 484020. Secretariaat: Thea Kuijpers, resource@wur.nl. T 0317 484020 Website: resource.wur.nl. ISSN 1389-7756

Redactie

- drs. Gaby van Caulil (hoofdredacteur) gaby.vancaulil@wur.nl, T 0317 482997
- Rob Goossens (eindredacteur) rob.goossens@wur.nl, T 0317 485320
- ir. Roelof Kleis (ecologie, sociale wetenschappen, economie) roelof.kleis@wur.nl, T 0317 481723
- ir. Nicolette Meerstadt (webredacteur) nicolette.meerstadt@wur.nl, T 0317 488190
- Linda van der Nat (studenten, onderwijs, VHL), linda.vandernat@wur.nl, T 0317 481725
- Albert Sikkema (plant, dier, organisatie) albert.sikkema@wur.nl, T 0317 481724
- dr. ir. Hans Wolkers (voeding, visserij), hans.wolkers@wur.nl, T 0317 481709

Vormgeving

- Hans Weggen, hans.weggen@wur.nl, T 0317 485272; basisvormgeving magazine: Nies & Partners bno Nijmegen

Freelance auteurs

Kees van der Ark, Marion de Boo, Alexandra Branderhorst, Karin Flapper, Stijn van Gils, Alice van Ginkel, Simone Herrewijn, ir. Yvonne de Hilster, Vita Hommersen, Christoph Janzing, Marleen Klingenberg, Sander de Kraker, Ilse Markensteijn, Karin de Mik, Suzanne Overbeek, ir. Rik Nijland, Tom Rijntjes, Marlot Roelofs, ir. Astrid Smit, Agnes Tol, ir. Joris Tielens, Hoger Onderwijs Persbureau

Vertaling

Clare McGregor, Keen-Mun Poon, Clare Wilkinson

Foto's

Guy Ackermans, Bart de Gouw, Sjoerd Sijsma, Hoge Noorden, Nationale Beeldbank

Illustraties

Esther Brouwer, Sebastiaan Donders, Miesjel van Gerwen, Guido de Groot, Karel Hulsteijn, Yvonne Kroese, Annemarie Roos, Henk van Ruitenbeek

Advertenties

Extern, Bureau van Vliet, T 023-5714745, m.dewit@bureauvanvliet.com Intern (gereduceerd tarief), Hans Weggen, T 0317-485272, hans.weggen@wur.nl

Uitgever

Viola Peulen, Corporate communicatie Wageningen UR

Resource wordt gedrukt op papier uit verantwoord beheerde bossen.

ERIK COMPAGNER

‘Af en toe spreken volslagen vreemden me aan met de opmerking “Ik heb in jouw huis gewoond”. In ons huis hebben namelijk altijd studenten gewoond, ook voor ik er woonde. Jaren geleden hebben mijn ouders het gekocht van WSO en in mijn jeugd hebben we ook studenten in huis gehad. Nu heb ik het huis van mijn ouders gekocht en wonen er drie studenten bij ons. Eerst maakte ik zelf de selectie voor wie er bij ons kwam wonen, maar nu doen de studenten een voorstel. Dat is makkelijker want zij moeten met de nieuwe bewoner samenwonen. De indeling en grootte van het huis zorgen ervoor dat we eigenlijk volledig gescheiden wonen. De huurders zorgen voor extra inkomsten, die natuurlijk altijd welkom zijn, maar sinds kort woont er ook een student in huis die naast haar studie op de kinderen past. Dat is lekker makkelijk en de kinderen vinden het ook erg gezellig.’

HELEEN VAN SOEST

‘Natuurlijk zou ik ook graag lekker in de tuin of op het balkon willen zitten, maar verder woon ik hier super. Lekker in het centrum, met een beetje gezelschap toch heel zelfstandig wonen, het past gewoon bij me. De privacy en de rust zijn heerlijk. Ik heb niet zo’n behoefte aan een “echt” studentenhuis. Daarnaast heb ik best veel moeite gestoken in het opknappen van mijn kamer, dus ik zit hier prima. De familie Compagner zie ik weinig en ik heb vooral contact met de andere studenten die hier wonen. Hun kamers zitten op de verdieping boven mij en daar is ook de keuken voor ons alle drie. Het zoon-tje van de huisbaas zit in de kamer naast mij en met hem deel ik een badkamer, maar ik zie hem weinig. Verder deel ik eigenlijk alleen de voordeur met het gezin. Het is meer een rustig studentenhuis, binnen een gezinshuis.’

De comeback van de hospita

‘Het zijn zulke lieve mensen’

Door de kamernood groeit het aantal hospita's weer voor het eerst sinds jaren. Wie zijn die particuliere verhuurders die bereid zijn hun leefruimte te delen met een of meer studenten? En wie zijn hun huurders? 'Ik heb hier een betere levensstijl dan in een studentenhuis.'

tekst: Simone Herrewijn en Rob Goossens / foto's: Guy Ackermans

Jarenlang leek het een kwestie van tijd voordat de traditionele hospita zou verdwijnen. Of op z'n minst marginaliseren. Om plaats te maken voor de mega-studentenflats waarin studenten, zonder tussenkomst van een surrogaatmoeder, hun vrije leventje kunnen leiden. Maar de bouw van nieuwe studentencomplexen zit in het slop, terwijl het aantal studenten de laatste jaren sterk toenam. Gevolg: de hospita is weer in opkomst. Dat blijkt uit gegevens van de Kamerbalie van WSO, in Wageningen veruut de belangrijkste bemiddelaar tussen huurders en verhuurders in de particuliere sector.

De eerste vier maanden van dit jaar werden 194 kamers via WSO verhuurd, de helft meer dan in dezelfde periode vorig jaar. Zo'n 20 procent daarvan zijn kamers bij hospita's, schat André Vermeer, medewerker bij de Kamerbalie. Ruwweg zijn er volgens hem twee hoofdcategorieën van 'hospita's'. Enerzijds de klassieke hospita, een dame of heer op leeftijd die de partner heeft verloren en waarvan de kinderen al wat langer het huis uit zijn. 'Voor hen speelt het extra inkomen een rol, maar ook het gevoel dat een student weer wat leven in de brouwerij brengt.' De tweede categorie zijn gezinnen waarvan een of meer kinderen net het huis uit zijn. 'Met de lege kamer willen ze een student helpen en er ook nog wat geld aan overhouden.'

ENGE MANNEN

Door de kamernood is de geografische cirkel van aanbieders ruimer geworden, weet Vermeer. 'Voorheen hoefde je bij Wageningse studenten niet aan te komen met een kamer in Renkum. Veel te ver. Maar de nood is nu zo hoog dat studenten de langere reistijd voor lief nemen. We krijgen kamers aangeboden uit Ede, Zetten, Lunteren, tot zelfs Elst aan toe.'

Over de hoogte van de huren houdt WSO geen statistieken bij. Het is bekend dat de particuliere sector doorgaans hogere huren vraagt dan Idealis, maar WSO let wel op dat het niet de spuigaten uit loopt. Huisjesmelkers die kamers aanbieden voor meer dan wat het puntensysteem voorschrijft, hebben wat uit te leggen wanneer ze hun kamer op de site van Kamerbalie zetten. 'In het uiterste geval kunnen we ze zelfs weren van de site', aldus Vermeer.

Niet dat dat vaak voorkomt overigens. De sfeer in de Wageningse huurscene is juist eerder gemoedelijk. Zo zijn bij WSO geen 'enge mannen' bekend, die meer willen van hun huurder dan de maandelijksse penningen. Dat is dan mogelijk ook weer te danken aan de kleinschalige gemeenschap in Wageningen en de omliggende dorpen, waar dat soort gedrag je maatschappelijk de kop kan kosten.

TIJDELIJKE OPLOSSING

Zo blijft de Wageningse traditie in stand, want vergeleken met andere studentensteden zijn hier altijd relatief veel hospita's geweest. Mogelijk omdat Wageningen vrij afgelegen ligt, en daardoor studenten noodzaakt om op kamers te gaan. Maar natuurlijk speelt ook de gestage aanvoer van buitenlandse studenten een rol.

Tegelijkertijd is ook duidelijk dat huren bij een hospita voor veel studenten een weinig populaire vorm van kamerbewoning is. 'De meeste studenten zien het als een tijdelijke oplossing, tot ze een echte kamer gevonden hebben', weet Vermeer. 'Het beste seizoen voor de hospita is dan ook de periode augustus tot en met december.' Tenzij er chemie is natuurlijk, dan kan de kamerbewoner soms lang blijven zitten. Zoals de studenten met hun verhuurders op de volgende pagina's bewijzen.

Pagina 14:
Laurens van Buuren en
Familie Van Boven

Pagina 15:
Paulina 'Boobah' Borvsinska
en Familie van der Wekken

FAMILIE VAN BOVEN

'Je leven delen met verschillende mensen. Vanuit dat ideaal zijn we in dit huis gaan wonen. Inmiddels delen we het huis met een ander gezin en een aantal studenten. Natuurlijk moet je ermee om kunnen gaan om onder studenten te wonen en in het begin was het niet altijd makkelijk dat er altijd iemand binnen kan komen lopen. Je bent nooit echt alleen. Toch vinden wij en onze dochters het geweldig om op deze manier met andere te leven. De sfeer waarin wij allemaal onder één dak wonen is heel bijzonder. Dat horen we ook van bewoners die terugkomen nadat ze een poosje zijn weggeweest, bijvoorbeeld voor een stage. Het draait allemaal om vertrouwen, je krijgt toch een bepaalde relatie met elkaar. Er is eigenlijk altijd leven in huis en over het algemeen vinden we dat heel prettig. Wij zullen ons nooit opdringen, maar ze kunnen wel altijd terecht voor een praatje.'

LAURENS VAN BUUREN

'In Hoevestein woonde ik op een gang met weinig gezelligheid, daarom ging ik na een jaar op zoek naar een gezellig studentenhuis. Hier heb ik dat zeker gevonden. In eerste instantie woonden we met zestien studenten, maar dat zijn er nu nog zes. Ik denk dat je overal waar je woont rekening houdt met je medebewoners en in dit huis is dat niet anders. Al is er misschien een soort onuitgesproken grens waar je niet overheen gaat, omdat we het huis met een gezin delen. Zo ga je bijvoorbeeld niet een heel groot huisfeest geven. Voor een huis in het centrum is de tuin best groot en in de zomer brengt dat het huis samen. Het is een soort ontmoetingsplaats. Maar over het algemeen heeft iedereen gewoon zijn eigen dingen en het is gezellig met elkaar als we elkaar tegen komen.'

PAULINA 'BOOBAH' BORVSINSKA

'Al een tijdje was ik op zoek naar een kamer, maar de huur was heel hoog of ik werd afgewezen. Toen ik hier kwam hospiteren werd me meteen gevraagd wanneer ik zou komen, daarvoor vertrouwde ik het niet helemaal. Maar het zijn zulke lieve mensen en het voelt echt als thuis. Ik kan altijd bij ze terecht, als ik ziek ben helpen ze met het bellen van de dokter en ze hebben zelfs geholpen met het repareren van mijn fiets. Daarnaast kan ik als het nodig is voor een kleine vergoeding aansluiten bij het avondeten. Naast mijn studie ben ik danseres, thuis in Warschau zou ik na een training meteen gaan stappen met de andere studenten, maar nu neem ik mijn rust. Ik heb hier dus een betere levensstijl dan in een studentenhuus.'

FAMILIE VAN DER WEKKEN

'Polen asociaal?! Ze kunnen niet meer stuk voor mij. Boobah is zo'n leuke meid, dan moeten de anderen ook leuk zijn. Na twee Nederlandse meiden in huis gehad te hebben, wonen we nu met twee buitenlandse meiden. Boobah woont bij ons in huis en daarnaast hebben we nog een huisje in de tuin met kamers voor onze zoon, ook een student, en een frans meisje. Soms merk je een kleine taalbarrière, maar over het algemeen verrijken de meiden ons leven. Vooroordelen verdwijnen als sneeuw voor de zon en we leren veel verschillende talen, culturen en verschillend eten kennen. Het was al eens ter sprake gekomen om studenten in huis te nemen, maar na een oproep voor gastgezinnen in de plaatselijke krant zijn we er serieus mee aan de slag gegaan. We wisten niet hoe erg de kamernood was. Ons bevalt het super, we kunnen het iedereen aanraden.'

[E]

The full story?
resource.wur.nl/en

RETURN OF THE LANDLORD

With the shortage of student housing, living in digs is making a comeback in Wageningen. In most cases just as a stopgap solution but some students find it suits them just fine. And their landlords and landladies feel the same. They include elderly widows or widowers who welcome both the income and the younger company, and couples whose children have recently left home. They

charge slightly higher rents than housing provider Idealis, but WSO keeps an eye on rents and does not let them get out of hand. This is not such an issue in Wageningen though, where relations between landlords and student tenants are generally cordial. Some students live in with their landlords, others are on a separate floor. Those interviewed for this article did not feel they sacrificed their independence, although there

might be some 'invisible limits' to what they could get up to. No wild parties for instance. They appreciate their friendly landlords and the peace and privacy the accommodation gives them. The landlords enjoy their youthful company and those that take in foreign students like the contact with different cultures and cuisines. 'We would recommend it to anyone', says one couple.

IN HET HOL VAN DE LEEUW

PRI-medewerker Bert Lotz (op de achtergrond) discussieerde vorige week drie uur lang met actievoerders in het landbouwactiekamp van milieuorganisatie Aseed in Flevoland. De actievoerders wilden een proef met genetisch gemodificeerde aardappels van Wageningen UR verstoren, door het proefveld te 'beschieten' met biologische aardappels. Lotz: 'Het merendeel van de actievoerders vond de discussie zinvol, anders houd je het niet drie uur samen uit.' AS / foto Aseed

[E] IN THE LION'S DEN

PRI worker Bert Lotz (in the background) spent three hours last week in discussion with campaigners at the protest camp set up by environmental organization Aseed in Flevoland. The campaigners wanted to disrupt a Wageningen UR test of GM potatoes by 'shooting' organic potatoes into the field. Lotz: 'Most of the campaigners found it a useful discussion. Otherwise you would never stay the course for three hours.'

Ontwerpen met energie

Hoe ziet een omgeving eruit als er zo efficiënt mogelijk met energie wordt omgesprongen? Sven Stremke kan het je zeggen. Hij ontwerpt duurzame energielandschappen.

tekst: Roelof Kleis / illustratie : Sven Stremke

Landschapsarchitect Stremke is een pionier. Ontwerpen op basis van energie is een nieuw vakgebied binnen de landschapsarchitectuur en ruimtelijke ordening. Van de term energielandschappen hebben maar weinig mensen ooit gehoord. 'Toch is er niks nieuws onder de zon', legt Stremke uit. 'Kijk maar naar de Kinderdijk. Dat is in feite een duurzaam energielandschap. Het is zelfs een Unesco-monument. Energieopwekking is altijd een onderdeel van het landschap geweest.'

In de ontwerpwereld van Stremke draait alles om energie. Preciezer gezegd: exergie, een begrip uit de thermodynamica dat je (vrij) kunt vertalen als 'bruikbare energie'. Energie dus waar je iets mee kunt, waar je arbeid mee

kunt verrichten. Tijdens arbeid gaat exergie, die bruikbare energie dus, verloren en ontstaat entropie. 'Je gaat dus van een toestand van hoogwaardige energie naar eentje van laagwaardige energie. Dat is op zich niet erg. Alles wordt entropie. Maar de hoeveelheid en snelheid waarmee dat nu gebeurt is een probleem.'

STROOMFLOW OPTIMALISEREN

En daar zijn we bij de kern van het exergie-denken. We gooien veel te veel bruikbare energie over de balk. We gebruiken energie op de verkeerde manier. Het kan allemaal veel duurzamer. Niet alleen door het gebruik van hernieuwbare energiebronnen als zon, wind, water, geothermie en biomassa. Maar vooral ook door de beschikbare energie veel efficiënter te gebruiken. Op zo'n manier dus dat exergie zo min mogelijk verloren gaat.

Kijk maar naar de natuur, doceert Stremke. 'De stroomflow in de natuur wordt altijd geoptimaliseerd. Hoogontwikkelde ecosystemen vernietigen veel minder exergie dan laagontwikkelde ecosystemen. Een ecosysteem probeert altijd zoveel mogelijk energie vast te houden. En dat is meetbaar.'

De gangbare manier van denken over energie richt zich volgens Stremke teveel op de kwantiteit. En dat is dus fout. 'Je moet niet alleen kijken naar de totale hoeveelheid energie die in een jaar nodig is, maar ook naar wanneer je het nodig hebt, waar en hoe. Je moet dus in energiekwaliteit, in tijd en in locatie denken.' Een voorbeeld. Stremke: 'In Duitsland zie ik dat ze biogas opwekken met een vergistingsinstallatie. Daar zit dan een warmtekrachtkoppeling aan vast om stroom en warmte op te wekken. Die draait het hele jaar door. Maar in de zomer is er geen afnemer voor de warmte. Dat is dus suboptimaal. Het is veel beter om dat biogas op te slaan en te gebruiken wanneer het echt nodig is. Dan verdubbel je de efficiëntie van het systeem.'

VEENKOLONIËN ENERGIENEUTRAAL

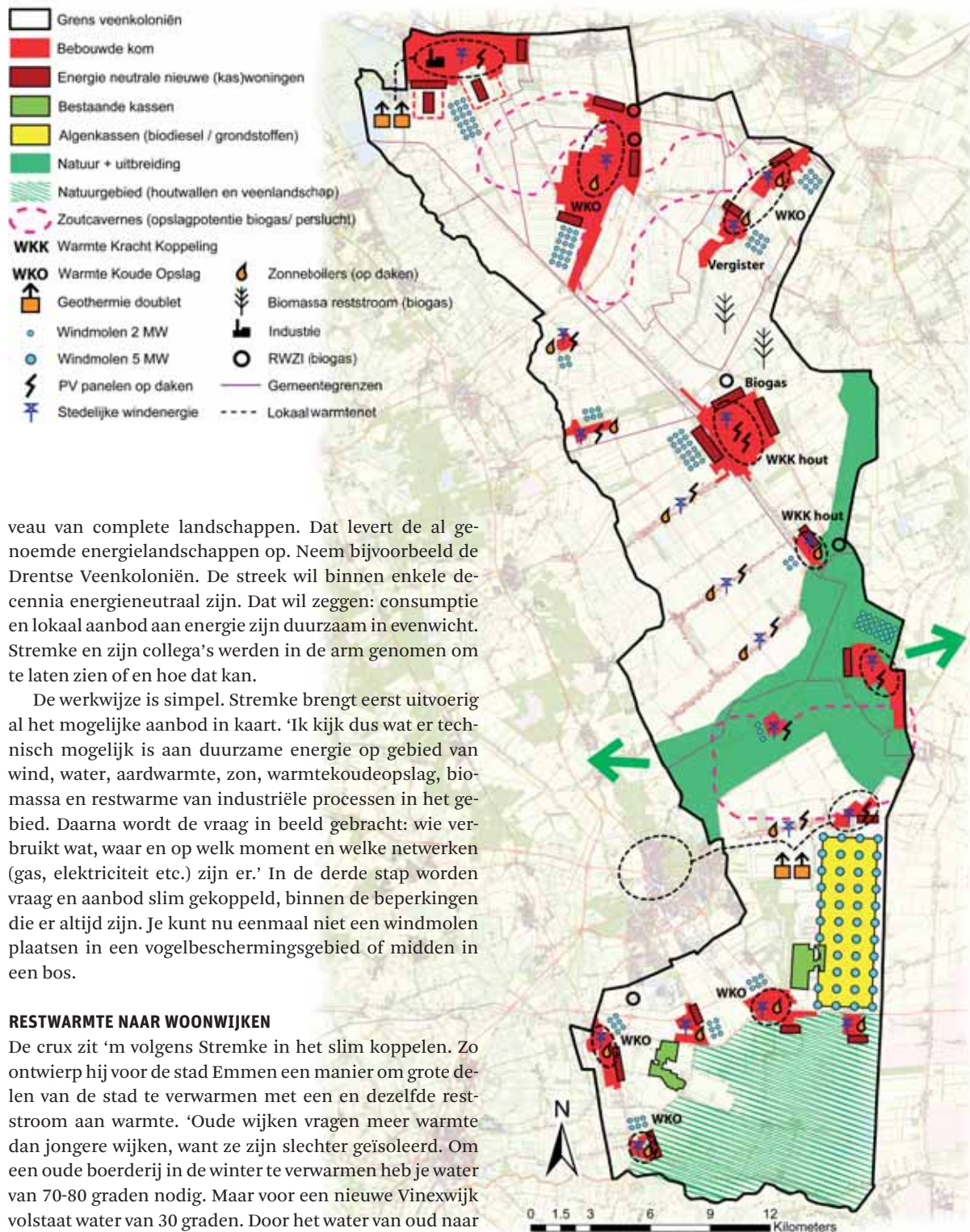
Op kleinere schaal, in de architectuur en de industrie, wordt die slag om vraag en aanbod slim te koppelen hier en daar al gemaakt. Stremke schaaft het op naar het ni-

ENERGIE-EILANDEN

Het Zuid-Hollandse eiland Goeree-Overflakkee en het Zeeuwse Schouwen-Duiveland willen binnen een generatie vanaf nu volledig energieneutraal zijn. Wageningse masterstudenten helpen daar een handje bij. In totaal 65 studenten zijn sinds februari in het zogeheten Atelier Landschapsarchitectuur en Planning bezig hun ideeën voor de eilanden vorm te geven. Twee weken terug presenteerden ze tussentijds in Forum hun plannen. Windmolens, zonnepanelen en biomassa moeten het in de toekomst volgens de studenten gaan doen. Naast elektrisch ver-

voer en een lightrailstroom dat de Randstad met de eilanden verbindt. Opmerkelijk idee: natuurlijke zandbanken voor de eilandkust volbouwen met zonnepanelen. Windmolens komen als het aan de studenten ligt vooral buitendijks. Zo blijven ze buiten beeld van de toerist en nemen ze op land geen ruimte in beslag. Offshore windparken zijn bovendien vanuit thermodynamisch oogpunt oké. Elektriciteit is volgens leermeester Stremke de meest hoogwaardige energiedrager die er is. Je verliest maar heel weinig energie door transport. Bij

biobrandstoffen ligt dat heel anders. Stremke: 'Vervoer van bijvoorbeeld bio-ethanol over de snelweg kost veel energie. Vanwege transportverlies moet je dat dus zo dicht mogelijk bij de bron toepassen. In zijn algemeenheid geldt: hoe laagwaardiger de energiedrager, hoe korter de afstand moet zijn om het te gebruiken. Aardwarmte bijvoorbeeld moet je ter plekke toepassen, anders heeft het geen zin.' De studenten gaan de komende weken hun visie uitwerken in concrete projecten. Eind deze maand moet het project af zijn.

veau van complete landschappen. Dat levert de al genoemde energielandschappen op. Neem bijvoorbeeld de Drentse Veenkoloniën. De streek wil binnen enkele decennia energieneutraal zijn. Dat wil zeggen: consumptie en lokaal aanbod aan energie zijn duurzaam in evenwicht. Stremke en zijn collega's werden in de arm genomen om te laten zien of en hoe dat kan.

De werkwijze is simpel. Stremke brengt eerst uitvoerig al het mogelijke aanbod in kaart. 'Ik kijk dus wat er technisch mogelijk is aan duurzame energie op gebied van wind, water, aardwarmte, zon, warmtekuudeopslag, biomassa en restwarme van industriële processen in het gebied. Daarna wordt de vraag in beeld gebracht: wie verbruikt wat, waar en op welk moment en welke netwerken (gas, elektriciteit etc.) zijn er.' In de derde stap worden vraag en aanbod slim gekoppeld, binnen de beperkingen die er altijd zijn. Je kunt nu eenmaal niet een windmolen plaatsen in een vogelbeschermingsgebied of midden in een bos.

RESTWARMTE NAAR WOONWIJKEN

De crux zit 'm volgens Stremke in het slim koppelen. Zo ontwierp hij voor de stad Emmen een manier om grote delen van de stad te verwarmen met een en dezelfde reststroom aan warmte. 'Oude wijken vragen meer warmte dan jongere wijken, want ze zijn slechter geïsoleerd. Om een oude boerderij in de winter te verwarmen heb je water van 70-80 graden nodig. Maar voor een nieuwe Vinexwijk volstaat water van 30 graden. Door het water van oud naar

'Een ecosysteem probeert altijd zoveel mogelijk energie vast te houden. En dat is meetbaar'

nieuw te laten stromen, kun je een reststroom meerdere keren gebruiken.'

De Veenkoloniën staan niet op zichzelf. Stremke ontwierp op die manier ook het energielandschap van Zuid-Limburg en is bezig met een opdracht voor vier gemeenten in de kop van Overijssel. Er is volgen hem werk zat. Zijn

Energievisie voor de Veenkoloniën. Ondanks de aanwezigheid van veel industrie kan de streek zichzelf duurzaam van energie voorzien.

studenten tekenen op dit moment (zie kader: energie-eilanden) de energieneutrale toekomst voor de Zuid-Hollandse eilanden. Dat dat mogelijk is, is volgens Stremke buiten kijf. 'Op het platteland kun je heel Nederland energie-neutraal maken. Daar ben ik van overtuigd. Alleen op plekken met wat meer industrie is het lastiger. Maar het kan altijd.'

[E]

ENERGY-CONSCIOUS PLANNING

What would a landscape in which energy use was optimally efficient look like? The person to ask is Wageningen landscape architect Sven Stremke, who designs 'energy landscapes'. Nothing new in themselves, says Stremke, pointing to the windmills of the *kinderdijk*.

What is new is a focus on reducing the loss of available energy through smarter linking of demand and supply. Follow nature's example, says Stremke: ecosystems retain as much energy as they can. We focus too much on quantity, and should give more thought to when, where and how energy is needed. Instead of letting a biogas fermenter generate heat all summer that nobody wants, store the biogas till winter. Or use waste hot water from industry to heat older neighbourhoods first, and then in the more efficient new housing where cooler water will still do the job. It also helps to use energy that is difficult or costly to transport, such as geothermal heat or biofuels, close to source. Sixty five MSc students of Landscape Architecture are applying this energy-conscious thinking in plans for making the South Holland islands energy-neutral. Something Stremke is confident could be done throughout the Dutch countryside.

The full story? resource.wur.nl/en

‘Oogleden op de knieën’

Met vijftien teams was Wageningen afgelopen weekend goed vertegenwoordigd bij de Batavierenrace. Studenten Bos & Natuurbeheer Linda van Os en Joyce Penninkhof, van team Run Forest Run, doen al jaren mee. Dit jaar werden ze gediskwalificeerd.

tekst: Linda van der Nat / Foto's : Sebastiaan Ploemacher

Elke looper wordt vergezeld van een teamgenoot op een fiets. Voor de veiligheid en mentale ondersteuning. De fiets van Run Forest Run krijgt een oranje vlag, zodat-ie goed zichtbaar is in het donker en de mensenmassa. ‘De vlag was vastgemaakt aan de fietstassen,’ vertelt Linda. ‘Helaas was iemand vergeten om de fietstassen vast te maken aan de fiets, dus die zijn we halverwege ergens kwijtgeraakt.’

Joyce puft uit na de finish bij Azewijn. Samen met Linda en Thomas loopt ze terug naar het busje dat de lopers terug brengt naar de campus van de Universiteit Twente in Enschede.

Het team van Run Forest Run heeft niet genoeg lopers: om diskwalificatie te voorkomen moeten sommigen een tweede keer een afstand rennen. Linda (links) en Joyce van de nachtploeg overleggen welke afstanden geschikt zijn voor een extra etappe. ‘Eigenlijk mag dat niet, maar we namen het risico gesnapt te worden omdat we graag een ranking wilden,’ aldus Linda.

Hermen Peeters (links) en Thomas van Bart (midden) moedigen vlak voor de finish de hardlopers aan. ‘Zeker die laatste meters motiveren alle toeschouwers je enorm. Iedere renner sprint het laatste stuk,’ aldus Joyce, die er in haar eindsprint in slaagde het meisje dat de hele tijd een stuk voor haar liep in te halen.

De middagploeg, met Linda Klauss, Anniek Schouten, Tom Meuwissen, Laura Klauss en chauffeur Femmy Feijen (van links naar rechts) wacht op het busje van de ochtendploeg. ‘Sommige lopers hadden hier nog steeds geen idee hoe het moest met het doorgeven van de hesjes. Eentje had pas aan het einde van de race door dat dáár de chip in zat die alle tijden registreerde.’

Een paar honderd meter voor de finish op de sintelbaan op de campus in Enschede. Joyce: 'Het is traditie om de laatste meters met een attriboot te rennen. Je ziet echt van alles voorbij komen; verkleed als kip of als SpongeBob, met een roeispaan of een hele bank met zich meezeulend. Wij hadden geheel in stijl een boompak gemaakt, met allemaal blaadjes erop genaaid, maar omdat het zo warm was ging het maar half aan.'

Linda, Hermen, Miila Kauppinen en Linda Klauss lopen na de finish terug naar hun tent op de campus. 'Even bijkomen, slapen, een biertje drinken, pizza eten en kletsen over wat je hebt meegeemaakt,' aldus Linda. 'Sommige van je teamgenoten heb je de hele dag niet gezien.'

Tim Breur, Pien Verberk en Jos van de Puttelaar (vlnr) checken de einduitslag. Joyce: 'We bleken toch gediskwalificeerd te zijn omdat we te weinig etappes hadden gelopen. Wij dachten dat dat pas gold voor meer dan vijf etappes missen, maar het was vijf of meer.' Lang hebben de renners van Run Forest Run er niet om kunnen treuren. Linda: 'Het ging ons toch vooral om onze eigen prestatie.'

Zondagochtend, the day after. Het feest na afloop van de Batavierenrace is het grootste studentenfeest van de Benelux, met bands en muziek op verschillende locaties op de campus. Veel hebben de renners van Run Forest Run er echter niet van mee gekregen. Linda: 'Een stuk of drie, vier hebben het tot half vijf volgehouden, de rest dook al rond een uur of een de tenten in. Ik was echt kapot, ik had de oogleden op de knieën hangen.'

BATA-WIE?

De Batavierenrace, 'De Bata' voor intimi, is het grootste studentensportevenement van Nederland, met jaarlijks ruim 7500 deelnemers verdeeld over 300 teams. De lopers rennen van Nijmegen via Duitsland en de Achterhoek naar de campus van de Universiteit Twente in Enschede, een afstand van ruim 175 kilometer. De eerste loop werd gehouden in 1973. Toen liepen zo'n 600 studenten van Nijmegen naar Rotterdam; dezelfde route als de Batavieren die in 50 voor Christus op vloten de Rijn afzakten. Aan deze eerste race dankt de Bata haar naam.

Het universiteitsteam van Wageningen werd zesde, in 11 uur en ruim 23 minuten. Groningen won de universiteitscompetitie.

Met het busje terug naar Wageningen. 'Toen we bij ons busje aan kwamen stonden daar vier jongens van studentenvereniging Ceres, die hadden ons busje zien staan. Ze waren achtergelaten door hun teamgenoten omdat ze 'nog zo heerlijk lagen te slapen'. Typisch iets voor Ceres om hun tweedejaars te laten liggen. Toen hebben wij ze maar meegenomen.'

[E]

RUNNING COMMENTARY

The Batavieren relay race is run by 300 teams totalling 7,500 students, and covers 175 kilometres from Nijmegen to Enschede. The race is named after the Batavi, a Germanic tribe that inhabited the Rhine delta in Roman times. This year Groningen University won the 'Bata' and Wageningen came sixth. There were 15 Wageningen teams and one of them (Run Forest Run) is featured in this photo report that follows them from strategizing beforehand through the race itself (with a team bike accompanying the runners, supporters cheering them on and fancy dress for the last lap) to comparing notes afterwards. They were disqualified for missing too many laps but they didn't let that get them down. The biggest student sports event in the Netherlands is followed by the biggest student party in the Benelux.

The full story?
resource.wur.nl/en

DAG VOGELS, DAG BLOEMEN

Het huidige kabinet bezuinigt fors op natuurbescherming. Ook onderzoeksinstituut Alterra voelt dat stevig in haar portemonnee. Natuurbescherming is uit. Hoe moet het nu verder?

tekst: Albert Sikkema / illustratie: Henk van Ruitenbeek

Herman Eijsackers

Voormalig wetenschapsdirecteur van de Environmental Sciences Group, nu adviseur bij het ministerie van EL&I:

‘Eén Kamerzetel verschil tussen VVD en PvdA en die bezuiniging van 60 procent op de natuuruitgaven was er niet geweest. Maar **ver voor de verkiezingen stelde een beleidsadviescommissie al vast dat het anders moet met het natuurbeleid**. Er moest een dynamischer natuurconcept komen. Niet alleen natuur conserveren, maar meebewegen met omgevingsfactoren en de klimaatverandering. En de functionele aspecten van natuur, de ecosysteemdiensten, moesten meer aandacht krijgen.’

Jack Faber

Teamleider Ecology and Wildlife Management Alterra:

‘**We moeten meer kijken naar de waarde van groen, in de vorm van ecosysteemdiensten**. Bijvoorbeeld: een goede bodem neemt water op in natte perioden en voert die geleidelijk af. Daarvoor heb je regenwormen nodig als onderdeel van een complex ecosysteem. Dat wordt alleen maar belangrijker door de klimaatverandering en extreme weersomstandigheden. Daarmee heeft een goede bodem waarde voor de boer en de waterbeheerder. De beheerskosten liggen nu bij de boeren en waterbeheerders, maar die krijgen er weinig voor terug van de maatschappij. Ik voorzie dat er andere geldstromen ontstaan zodat die beheerders daarvoor beloond gaan worden. Bij de uitwerking daarvan kan Alterra een belangrijke rol spelen.’

Herman Eijsackers

‘Veel ecologisch onderzoek is in wetgeving ingebouwd, zoals de Kaderrichtlijn Water en Natura 2000. Maar **ik vraag mij weleens af of ecologen weten wat de gemiddelde Nederlander boeit in natuur**. Wat voor natuur hebben die mensen nodig? Ik vraag daarom nadrukkelijk aandacht voor urbane ecologie, de alledaagse natuur in en om de stad.

Natuur in woonwijken, maar ook op industrieterreinen, is een nichemarkt. Ik pleit ervoor dat ecologen inspelen op de verschillende behoeften aan natuur. De EHS staat nog steeds als basisstructuur voor de natuur in Nederland, maar de junglebus van Wim Timmermans in Rotterdam speelt ook in op een natuurbehoefte.’

Robbert Snep

Onderzoeker team Stadsregionale ontwikkeling van Alterra:

‘Door de aandacht voor het behoud van bedreigde soorten, zijn we de afgelopen jaren gaan denken dat de natuur afhankelijk is van de mens. Niets is minder waar, **de mens kan niet zonder natuur, andersom gaat prima**. Onze afhankelijkheid van natuur wordt in toenemende mate door het bedrijfsleven en lokale overheden herkend. Neem de huidige droogte - dan wordt die afhankelijkheid in de praktijk zichtbaar.

De kennisbehoefte verandert. Natuur is niet meer alleen iets dat respect en bescherming verdient, maar dat ook kansen biedt. Er komt meer vraag naar hoe natuur kan bijdragen aan duurzame steden en duurzaam ondernemen. De vraag is wel: hoe beschrijf je die duurzaamheid? Ik kan een m2 groen omschrijven als EHS, als leefomgeving, als landschap en als plek om een bedrijventerrein gezond te maken. De term ‘ecosysteemdienst’ is wetenschappelijk jargon en inmiddels een beleidsterm. Maar we moeten dat jargon niet opleggen aan de maatschappij. We moeten eerst goed weten wat er leeft, welke behoeften er zijn en dan concreet de diensten benoemen die aansluiten bij die behoefte.’

Joop Schaminee

Hoogleraar leerstoelgroep Natuurbeheer en plantencologie:

‘Het draagvlak voor natuurbescherming is afgenomen en daar moeten we zeker lessen uit trekken. Het natuurbeleid is teveel vanuit een juridisch kader opgetuigd. De in-

voering van Natura 2000 heeft geleid tot ingewikkelde regelgeving voor boeren en buitenlui waar ze zich niet prettig bij voelen. De regeling voor agrarisch natuurbeheer is veel te complex – teveel gehannes met papieren, teveel controle en te weinig visie en vertrouwen.

Daar komt bij dat de grote natuurbeschermingsorganisaties zich teveel hebben opgesteld als regenteske grootgrondbezitters. Ze hebben zich onvoldoende laten inspireren door andere partijen in het landelijk gebied. Dat werkt nu tegen ze. De natuursector is te weinig verbonden met mensen, ze trekt te weinig op met waterschappen, landbouw- en recreatie-organisaties.'

Jurgen van der Heijden

Jurist aan de UvA en adviseur ruimtelijke inrichting bij AT Osborne:

'De Nederlandse economie is een optelsom van monomane activiteiten. Iedereen doet zijn ding, vaak worden anderen opgezadeld met de kosten. Maar een activiteit kan ook een positief effect hebben op andere sectoren. Dat principe probeer ik toe te passen in het natuurbeleid. **Ik zoek naar business cases waarbij ik natuur koppel aan onderwijs, sport of recreatie.** Het natuurbeleid draaide volledig op belastinggeld. Dat kun je nu vergeten. Je hebt dus partners nodig waarmee je de kosten van onderzoek en ontwikkeling kunt delen. Een goede bodem houdt water vast en beperkt de hoeveelheid plantenziekten – daar kun je de gebruikers voor laten betalen. Deze manier van denken dringt nu door bij Alterra, maar ook bij ingenieursbureaus als Arcadis en bouwbedrijven.'

Joop Schaminee

'Het is goed dat we onderscheid maken tussen topnatuur – bijzondere natuur die speciale zorg verdient – en breedtenatuur, waar heel goed een ruitpad doorheen kan lo-

pen. Met dat oog moeten we ook naar de ecologische verbindingzones kijken. Misschien moet een deel van die verbindingzones er helemaal niet komen, want voor de meeste planten werken die zones helemaal niet. Ons land is een oud cultuurlandschap, 99,9 procent van het land is aangelegd. De voorgestelde migratie van wild tussen gebieden is veelal romantiek. Natuurgerichte boeren kunnen prima het landschap en die breedtenatuur onderhouden, dat hoeft Natuurmonumenten niet te doen. Maar ze kunnen geen topnatuur beheren. **Je moet wel grenzen stellen. Een snelweg langs het Naardermeer kan gewoon niet.**

De natuur als zodanig staat niet ter discussie. Als ik mensen zeldzame plantjes laat zien, vinden ze dat prachtig. Ik hou weleens voordrachten over natuur bij de Rotary voor projectontwikkelaars. Die zijn eerst argwanend, maar aan het eind van de avond spreken we elkaars taal. Zij willen ook een duurzame leefomgeving, niemand is daar laconiek over. Voorwaarde is wel dat je naar elkaar luistert en ruimte geeft aan ontwikkeling.'

Tia Hermans

Onderzoeker Dynamiek Ruimtegebruik Alterra:

'Het soortenbeleid is uit, er is dit jaar ook minder geld voor onderzoek aan ecosystemen. We moeten nu anders gaan denken, we denken nog teveel vanuit ons onderzoekersaanbod. We moeten denken vanuit de vraag van de topsectoren. Niet alleen vanuit de land- en tuinbouw en het watermanagement maar ook vanuit de andere zes (energie, life sciences, logistiek, creatieve industrie, chemie, en hightech). Landschap en natuur kunnen een verbindende factor zijn tussen de topsectoren. Daarbij moeten we de term 'ecosysteemdienst' vermijden, want die term is aanbodgericht vanuit het groene domein. We moeten die term vertalen, denkend vanuit de behoefte van de topsectoren. Dit betekent ook dat we in gesprek moeten en nieuwe allianties moeten maken. **Zo ontstaat een nieuw perspectief voor Alterra.** Een aantal mensen is hier al mee bezig, maar anderen zitten nog in de realisatiefase dat de wereld is veranderd.'

[E]

ALTERRA AND THE CUTS

Nature conservation has gone out of style, at least in Dutch government circles. What will this mean for Alterra, which will not emerge unscathed from the nature budget cuts? It was already time for a change, says government advisor **Herman Eijsackers**. Ecosystem services are the way to go: see nature in economic terms and get users to pay for what it provides. And think outside the box: there's a niche market in urban pockets of nature. Alterra's **Jack Faber** agrees and sees a role for Alterra. What we need now is new funding mechanisms. Alterra researcher **Robbert Snep** warns against getting bogged down in jargon: get on with identifying needs and ways to meet them. For Prof **Joop Schaminee** there are lessons to be learnt from the drop in public support for conservation. Cut bureaucracy, keep in touch with people, and distinguish between nature that farmers can manage, and vulnerable areas that need conservation organizations. Amsterdam Law prof **Jurgen van der Heijden** would like to see more collaboration across sectors, linking nature with education or sport for example. And Alterra's **Tia Hermans** says thinking must become more demand-driven. If Alterra staff stop licking their wounds and look for new alliances, a threat may turn out to be an opportunity.

The full story?
resource.wur.nl/en

Liberation Day through foreign eyes

‘JUST FOR FUN’

Liberation Day is a major festivity in the Netherlands. But what do foreign guests think of the way the Dutch celebrate their freedom? We asked a student from China, Derek Pan, to attend Liberation Day in Wageningen and report back to us. ‘If only Chinese veterans were also in this procession.’

I was moved by the remembrance ceremony in Amsterdam on May 4th. But I thought, that’s enough. Why do the Dutch have a Bevrijdingsdag (Liberation Day) as well? At first glance, it’s nothing but an extension of Queen’s Day. Is that true? With many doubts, I jumped into the crowds and started my liberation journey.

13.45 – PLANTSOEN-MARKT-PARK

Soon I find that all the activities come down to one theme: freedom. You can watch comic shows, draw self-portraits or do nothing but lie in the sun. At the Market, Ilse de Lange is performing. It is my first time to see so many people gathering there. Luckily I can enjoy her songs from the upstairs of the Turkish café Ilayda, otherwise I might have drowned in the ocean of the crowd.

At Torckpark, away from the bustle of the centre, you can enjoy the acrobatics and open-air theatre, like an inner-city Shangri-la. I meet a young guy from Amsterdam who tells me he comes here every year. ‘Lots of good music here,’ he

says. ‘That’s it? No other reason?’ I ask him. ‘That’s it,’ he gave a shrug, ‘just for fun.’ Not sure whether he is sober or not, but I am not surprised by his reply. I just hope not all the Dutch have the same answer.

16.00 – 5 MEI PLEIN

The climax of Liberation Day is the defilé (a French word for procession). After a brief opening ceremony, the ex-military parade begins. Aircraft flash past overhead, leaving beautiful contrails behind in the blue sky. Convoys of vehicles and veterans pass by Hotel de Wereld one after another. Spectators on both sides of the street acclaim their heroes. But I don’t take it too seriously. Because compared with Russian army parade at Red Square every year on 9th May, this defilé is more like a show in Madurodam. Nevertheless, I feel genuinely happy to see these old veterans receiving applause and tributes along the route of the parade. Seeing the blissful smiles on their faces, I can’t help but think of some people in China: if only Chinese veterans

rans were also in this procession, especially those who participated in the eight-year War of Resistance against Japan during WWII. Forgive my patriotism; I just love my motherland!

17.50 - DE DREIJEN

After a long procession, the veterans sit down, take a drink with old friends or reminisce about their glorious days. Interestingly, I encounter a veteran from the artillery, Mr. Jakobus. He served with the last troops in New Guinea in 1962. But it is not his war epic but his recent romance that grabs my attention: he’s in love with a 20-some-

thing Chinese girl in China! She’s a teacher in a remote village and they are looking for funding to maintain the school. Wish them good luck!

18.15 - STADSBRINK

How will Liberation Day be twenty years from now? Just hope people still understand it means more than parties and beers. Back to the bus station, a band on the stage near KSV is playing *Het is een nacht* in a rock version. What a perfect song to end the day with. **© Derek Pan / photo's: Bart de Gouw (above) en Derek Pan**

Debuut-cd van masterstudent Tim Breur

Van punk naar puur

Na er jaren van gedroomd te hebben, presenteerde masterstudent Tim Breur twee weken geleden zijn eigen cd *All that is given*. De singer-songwriter laat zich inspireren door zijn passie voor de natuur. 'Eenzaamheid was precies wat ik nodig had.'

Gespannen zit Tim Breur op zijn stoel. Langzaam buigt de student Bos- en natuurbeheer zijn ronde koffiebeker tot een vierkant. Hij peinst. 'Er is zo veel wat ik met mijn cd wil zeggen, dat is alleen te begrijpen als je er naar luistert', vertelt hij. Even is hij stil. Jaren spookte de cd rond in Tim's hoofd, uren heeft hij ge oefend op één enkel gitaarpingeltje, toch vindt hij juist deze momenten het moeilijkst. 'Mijn medestudenten vroegen of ik een stukje van mijn cd kon laten horen en ik heb 'nee' gezegd. Het voelt soms wat ongemakkelijk om er zelf bij te zitten terwijl andere mensen mijn cd luisteren, liever speel ik de liedjes live dan dat ik er zelf naar luister.'

Na een aarzeling, zegt hij dat zijn cd 'passie voor natuur' weer moet geven. 'Zonder zweverigheid', voegt hij er meteen aan toe. De liedjes zijn rustig, zacht en akoestisch. Een groter contrast met zijn eerste werk is haast niet mogelijk. 'Op de middelbare school was ik geïnspireerd door punk en bands als Rammstein.' Een afkeer tegen deze muziek heeft hij echter niet gekregen. 'Ik luister nog altijd naar punk en verder speel ik in een band, *The Birdwatching Bandits*, waarmee we uiteenlopende covers spelen. Maar dat is meer caféwerk en deze cd gaat over mijzelf. Ik heb niet gekken naar wat het beste zou verkopen. Er staan liedjes op de cd waar nooit iemand enthousiast over was, maar waarvan ik vind dat ze bij het verhaal horen.'

MEDELIJDEN MET DE BUURVROUW

Alles op Tim's cd is van hemzelf:

FOTO: BART DE GOUW

Tim Breur: 'Cd moet passie voor natuur weergeven.'

de zang, het gitaarspel, het mixen. Een gemakkelijk traject was dat niet. 'Je kunt niet de hele dag college volgen en 's avonds na het avondeten nog even een cd maken.' Daarom besloot hij de vierde periode geheel vrij te houden. Precies op dat moment werd de langstudeerboete bekend gemaakt. 'Toen baalde ik wel even, maar spijt heb ik niet. Die cd is mijn droom.' Vrienden keken niet gek op van Tim's keuze. 'Iedereen vond het supertof dat ik dit eindelijk ging doen en dat maandje eenzaamheid was precies wat ik nodig had. Al heb ik ook wel medelijden met de buurvrouw, die me voor de honderdste keer hetzelfde hoorde oefenen.'

Nu zijn cd er is, zit de singer-

songwriter weer fulltime in de schoolbanken. Een beroepsmuzikant zou hij ook niet willen worden. 'Met Koninginnedag dacht ik: goh, eigenlijk moet ik nu ergens gaan staan om mijn werk te promoten. Maar daar kreeg ik een heel onaangenaam gevoel bij.' Zijn droom is een combinatie van muziek en ander werk. 'Als je er afhankelijk van wordt, ben ik bang dat de puurheid verdwijnt. En bovendien: wanneer heel je leven uit muziek bestaat, waar komt dan je inspiratie vandaan?' **© Stijn van Gils**

Tim's cd – 'All that is given' – kost acht euro. Kijk voor meer informatie – er staan drie optredens in Wageningen op de planning – en demo's op www.myspace.com/timbreur.

[E]

A DREAM COME TRUE

MSc student of Forest and Nature Policy Tim Breur took time off his studies to follow his dream and produce a CD with the title 'All that is given'. Its soft acoustic music is inspired by his passion for nature and a far cry from the punk music of his high school days. It was certainly a one-man show: lyrics, singing, guitar-playing and mixing – all by Tim Breur. An intensive process, and a period of solitude was just what he needed to achieve his goal. He is not so sure submission to his long hours of practice was exactly what his neighbour needed; he felt for her. Ironically, his time off his studies came just when the government announced it would be penalizing students who don't finish their degrees in the appointed time. But Tim is back to his studies now; he has no ambition to pursue his music fulltime. 'If your whole life consists of music, where do you get your inspiration from?'

The full story?
resource.wur.nl/en

KAK

De WSO zat twintig jaar in de stront. Dat bleek bij een onderzoek naar de bron van een vreselijke stank in het chique thuishonk van de studentenclub. De vloer in de kelder van Villa Arion bleek doorgerot. De oorzaak? Een twee decennia terug verkeerd aangesloten afvoer van het toilet. Onder het gebouw had zich een waar archief aan slechte spijsvertering opgehoopt. Inmiddels is de lucht geklaard.

STIJN <<

Borrelnootjes

Ik ben gek op kleine nietszeggende onderzoekjes. Zo las ik in De Pers dat rechters milder oordelen na een eetpauze en dat je na het eten van borrelnootjes echt gelukkiger wordt. Waar zulk onderzoek vandaan komt? Geen idee. Of het onderzoek correct is uitgevoerd? Het kan me niet eens wat schelen. Ik ben een leuk weetje wijzer en bovendien heeft het onderzoek geen gevolgen voor me.

Eerlijk gezegd beschouw ik onze vakevaluaties ook als klein en nietszeggend. Meestal herinner ik me die enquête net op tijd en vul ik 'm halsoverkop – voor, na, of zelfs tijdens de maaltijd – in. Hup daar gaat ie: 'Wat is je algemene waardering van dit vak?' Tja, we zijn vaak op excursie geweest en de lessen waren erg praktisch. Dus nou, dat zijn wel 5 uit 5 (net na de borrelnootjes) punten. Maar dat andere beleidsvak. Pff, dat was lastig, er waren geen excursies en we moesten nog administratiekosten betalen ook. Maar ja, kun je dat meetellen? Eigenlijk niet hè. Dat andere vak had ik een 4 (opnieuw honger) gegeven, toch? Weet je wat, dan ik doe hier ook een 4.

Echt vergelijkbaar zijn de evaluatieresultaten niet. Het ene vak wordt ingevuld door 27 deelnemers, terwijl een ander vak het met een steekproef van 9 moet doen. Studenten zijn daarbij natuurlijk niet *random* aan een vak toegewezen. Toch gebruikt Wageningen Universiteit de gegevens in docentbeoordelingen. Nu is het voor mij als natuurbeheerder sowieso al counterintuïtief om de succesvolsten meer te geven. Alsof je houtduiven gaat bijvoeren en grutto's afschiet ('Eigen schuld grutto, had je maar een beter broedsucces moeten hebben'). Maar dit?

Hoe is het mogelijk dat een universiteit – waar je nota bene leert hoe onderzoek eruit moet zien – hier haar vakbonussen (1 miljoen in totaal) op uitkeert? En daarbij, als student ben je natuurlijk ook belanghebbend. Wat als dat beleidsvak van mij vorig jaar excellent was beoordeeld? Misschien waren die administratiekosten dan helemaal niet nodig geweest en was er geld voor een extra college. Dus mijn advies: koop eerst een zak borrelnootjes en vul daarna pas je vakevaluatie in. Stijn van Gils

FLIRT'N

Brommers kiek'n?, vroeg de jonge boer aan het struise deertje. En ze leefden nog lang en gelukkig. Maar het leven van een jonge boer wordt steeds ingewikkelder. Studenten aan de CAH in Dronten krijgen een cursus flirten, want moderne vrouwen willen aandacht. Net als koeien eigenlijk, zegt de docente. Langzaam opbouwen dus. En, nooit van achteren via de dode hoek naast haar opduiken.

CULT <<

Insecten in de spotlight

Liefhebbers van films waarin *Creepy crawlies* de hoofdrol spelen, kunnen 26 en 27 mei hun lol op tijdens het filmfestival van de INSECTENexperience. Op de schermen van CineMec in Ede worden verschillende films en documentaires getoond waarin geleedpotigen de show stelen.

Insecten zijn de meest gehate diersoort ter wereld, zo bleek onlangs uit een rotbeestenverkiezing van Vroege Vogels. Winnaar was de teek, al is dat formeel gezien eigenlijk geen insect. Daarna kwamen de steekmug, de daas en de wesp. Ook de rest van de lijst bestond voornamelijk uit insecten.

Om te laten zien dat insecten ook leuk en interessant zijn, organiseert Wageningen UR samen met enkele andere organisaties de INSECTENexperience, een evenement dat naast het filmfestival ook een symposium, trainingen en insectensafari's biedt.

Een beetje verwondering en bewondering is namelijk wel op zijn plaats, want insecten zijn de meest succesvolle diersoort. Met bijna een miljoen beschreven soorten

vormen insecten verreweg de grootste groep van dieren. Sterker nog, de soortenrijkdom van alle andere groepen dieren bij elkaar is kleiner dan die van insecten. En er worden aan de lopende band weer nieuwe insecten ontdekt.

Hoe succesvol insecten uiteindelijk kunnen zijn, laat een van de films zien. In *The Hellstrom Chronicle* betoogt een wetenschapper dat insecten uiteindelijk dankzij hun enorme aanpassingsvermogen en voorplantingsdrift de Darwiniaanse strijd om overleving van de mens zullen winnen. De prijswinnende film, half fictie en half documentaire, combineert fragmenten uit horror- en sciencefictionfilms met prachtige beelden van vlin-ders, wespen, mieren en andere insecten die daarvoor (de film stamt uit 1971) zelden op film waren vastgelegd.

Voor de ultieme insectenbeleving kun je na de laatste film in het donker onder begeleiding van entomologen op zoek naar allerhande beestjes. De begroeide geluidswal naast CineMec is namelijk een waar eldorado voor insecten. LvdN

Op www.insectenexperience.nl vind je het hele programma en kun je je bovendien aanmelden voor alle activiteiten.

De wetenschapper in *The Hellstrom Chronicle* zegt dat insecten het uiteindelijk van ons zullen winnen

PROSTITUEE

'Politie, politie, hoeren van justitie.' Dit stoute liedje gaat een Groningse student 250 euro kosten. De jongen voerde zijn voorstelling op voor twee agenten, die daar niet blij mee waren. De rechter vindt dat het gezag van de politie in het geding komt als mensen in het openbaar agenten gaan beledigen. De student mag de boete in delen afbetalen vanwege zijn beperkte financiële middelen.

FOTO: BART DE GOUW

WATER EN VUUR. Vijf wedstrijd-achten van Argo begeleidden op 5 mei het bevrijdingsvuur. Het vuur werd door jeugdroeiers van Arnhem naar Wageningen gebracht. In Wageningen namen hardlopers de fakkel over, waarna premier Mark Rutte er het bevrijdingsfestival op de markt mee opende. Vijf Argonauten mochten later op dag de premier ontmoeten. **NM**

'EEN FRISSE BLIK'

Wie? Minke Remmerswaal, 21 jaar

Wat? Derdejaars Gezondheid en maatschappij

Waar? Nu nog in Wageningen

Waarom? Deze week werd bekend dat ze de nieuwe penningmeester wordt van het ISO (Interstedelijk Studenten Overleg)

Waar kennen we je van?

'Van de Leeuwenborch en van studievereniging Mercurius. ik heb een jaar geroeid bij Argo en ik woon in studentenhuis Pink Lotus. Daarnaast ben ik student-assistent geweest van de opleidingsdirecteur. Daardoor heb meeloop- en voorlichtingsdagen georganiseerd'

Waarom hebben ze jou gekozen?

'De meeste andere kandidaten komen uit de medezeggenschap, maar daar heb ik geen ervaring mee. Misschien vonden ze dat ik daarom juist een frisse blik heb. Ze vonden me leergierig en analytisch.'

Waarom het ISO?

'Het ISO werkt niet met vaste standpunten. We hebben twee eisen: betere kwaliteit en toegankelijkheid van het hoger onderwijs. Het ISO is constructief en praat met verschillende partijen. Als we het met een bepaald punt niet eens zijn, blijven we in gesprek en proberen we zo veel mogelijk voor elkaar te krijgen. Die instelling vind ik goed.'

Wat zijn je ambities voor het komende jaar?

'Dat vind ik nu nog moeilijk te zeggen, ik weet pas drie dagen dat het echt doorgaat allemaal. Maar een interessant onderwerp vind ik aansluiting en doorstroming: hoe komen scholieren op de juiste opleiding terecht en hoe kunnen HBO-ers makkelijker naar het WO doorstromen.' **NM**

[E]

NUTS

Eating nuts makes us happy and positive, according to research Stijn read about in a freebie paper. So when should you fill in your course evaluations? After all, the university bases departmental bonuses on these results. So if a course needs improving, have some nuts and give it 5 out of 5. Not as nutty as it sounds.

BUG BONANZA

Insects are the animals many people love to hate. Undeterred, Wageningen UR is co-hosting INSECTENexperience on 26 and 27 May. With a symposium, courses, a film festival at Cinemec and even an insect safari. Details at www.insectenexperience.nl

CARRYING THE TORCH

Five Argo rowing teams helped carry the Freedom Flame on 5 May. It was brought down the Rhine from Arnhem to Wageningen, where premier Mark Rutte opened the liberation festival.

GOING NATIONAL

Minke Remmerswaal, third year student of Health and Society, is the new treasurer in the ISO (Intercity student council). She hopes to make it easier for high school students to choose the right degree course and for applied science students to transfer to universities.

The full story?
resource.wur.nl/en

NA-APEN

Bij het lezen van een boek nemen we onbewust het gedrag en de eigenschappen van de hoofdpersoon over. Dat hebben psychologen van de universiteit van Buffalo ontdekt. Boeken lezen bevredigt onze behoefte naar verbondenheid en contact. Vandaar die imitatiedrift. De jongste Libris-winnaar (Marino als maagd) toch maar niet lezen dus. Een levensgevaarlijk boek. De hoofdpersoon vreet zijn slachtoffer op.

>> HET ECHE WERK

FOUTE MOVES IN BRAZILIË

Wie? Lieke Boekhorst, zesdejaars Dierwetenschappen

Wat? Onderzoek naar duurzame vleesvee-systemen

Waar? Jaboticabal, Brazilië

Waarom? 'Ik wil weten hoe de veehouderij ecologisch duurzamer kan.'

'Er was beloofd dat ik een kamer zou krijgen zodra ik in Brazilië zou landen, maar er was niets geregeld. Typisch Brazilië! Gelukkig kon ik de eerste maand bij een professor in huis wonen. Voordat ik aan het werk ging moest ik Portugees leren. Niemand spreekt daar Engels, zeker niet de oudere generaties. De professoren kunnen zelfs de Engelse publicaties van studenten niet controleren. Door de taalkloof voelde ik me soms ook wel eenzaam die eerste weken.

Met mijn stagebegeleider en een basiscursus Portugees op zak ging ik op bezoek bij veehouders in de omgeving. Vaak worden de koeien losgelaten en na vier jaar weer gevangen en geslacht. Erg inefficiënt. Tijdens het droge seizoen moeten de beesten

eigenlijk worden bijgevoerd. Beter is de zogenaamde *feedlot*, een soort grote openluchtstal waar tot wel vijftienduizend koeien in kunnen. De dieren kunnen makkelijker bijgevoerd worden en de afvalstoffen zijn meer gecentreerd.

Na het veldwerk was het nog even onzeker of ik wel in Brazilië kon blijven. Ik had een visum voor maar een paar maanden. Volgens mijn begeleider zou het wel goed komen. Vier dagen voor het verstrijken van mijn visum vroeg ik of het al geregeld was. Niet dus. Ik moest het land uit en vierde kerst in Buenos Aires. Na een korte vakantie in Argentinië en Uruguay mocht ik weer voor negentig dagen terug naar Brazilië. Nieuwjaar vierde ik in Rio, met de voeten in het strandzand.

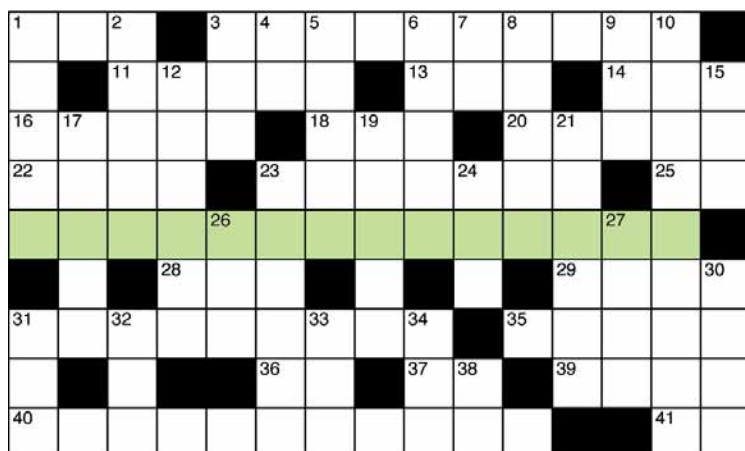
Dat was niet het enige feest, tijdens mijn stage ik ben vaak uitgeweest in Brazilië. In het begin had ik wel een echte handicap: Ik kon niet dansen! Na een avond te zijn uitgelachen om mijn Nederlandse *moves*, besloot ik een cursus Forró te volgen, de nationale dans. Niet kunnen dansen is echt een afknapper bij de meeste Braziliaanse mannen. Essentieel dus voor een leuk avondje uit.' Kees van der Ark

[E]

MOVING IT IN BRAZIL

Animal Sciences student Lieke Boekhorst went to Brazil to do research on sustainable meat production. She was not impressed by the system of releasing cattle to roam and catching them four years later. Large-scale feedlots are more efficient, she thinks. Once she cleared a few hurdles, Lieke had a good time in Brazil. The first hurdle was to learn Portuguese, as she soon found you don't get far with English. The second was to get her visa renewed – which meant leaving the country for a few days. Last but not least, she had to learn to dance the Forró. Crucial to having a good time in Brazil.

The full story? resource.wur.nl/en

Hokjesdenken

Zodiac-receptioniste Loes Bugter had pech. Ze mailt: 'Had ik twee dagen vrij genomen rondom de Pasen, en kon daardoor zes dagen even lekker naar de zon. Althans dat was ons idee toen wij de reis naar Malta boekten. Op Malta was het slechts 19 graden, terwijl hier in Nederland de 25 gehaald werd... Bij jullie dus wel "terrasjesweer"! Maar goed, ik heb prachtige bloeiende mimosa en de blauwe Middellandse zee gezien!'

De inzenders: **Cees Niemeijer, Willem Menkveld, Anita's Angels, Leerstoelgroep Nematologie, het 'Ja dit is het'-team, Herman Slink, Eef Velthorst, Ellen Slegers, Gosse Schraa & Hanneke Pompe, Johan Vermeulen, Ans Lijftogt, Willem de Visser, Jan Meuleman, Siloah, Renée & Susan van der Salm, Klaas Swart, Ditje van der Vossen, Loes Bugter** en de vakgroep Milieutechnologie.

Horizontaal

1 F# 3 Scoorden hits als Sweet Dreams en Sex Crime **11** _ Kurosawa, regisseur (Seven Samurai) **13** Krijgen stoute jongens en meisjes **14** Geheel anders dan **16** Brengt Hilko en Van Kleef bij elkaar **18** ' _ Radio Tour de France' **20** Grafvogel **22** Hulpmiddel **23** Energievriendelijke landschapsarchitect **25** Tiende meter **28** INSECTenExperience, vanaf 25 mei in _ **29** Ondersteunt de kunst **31** Geen juffers meer **35** Overbodige (?) luxe voor Raad van Bestuur **36** Levensoorsprong **37** _ van Vuuren **39** Rechtsback van Bayern en die Mannschaft **40** Het maximale dat Wageningen UR aan buitenlandse studenten kan bieden **41** _ gek gewoon

Verticaal

1 Nederlands fenomeen dat Niyi Olabiran intrigeert **2** Vakantieplaats waar Komrij verdoold rondloopt **3** 'Bitte _ Bit' **4** Antieke stad **5** Bonnie _, blues- en countrymuzikante **6** Juffer **7** Stopsignaal **8** Stad voor de echte liefhebber **9** Opereerde in Abbottabad **10** Kreeg Wageningen in 1263 **12** Journalist van het laagste niveau? **15** _ Breurs, muzikale student **17** Kreeg looptraining van Liesje **19** Dun gebakken papier **21** (Religieuze) opleving **23** Relatief triest **24** Golfengte **26** Brunner of De Waart **27** _ Pound, schrijver **30** Een _ zomerdag **31** Grootste ondernemersorganisatie van Nederland **32** Ooit de uitvinder van 'groen rechts' **33** Arbeidsongeschiktheidsuitkering **34** Afgevend **38** Moeder van William

Mail de groene hokjes uiterlijk komende woensdag naar hokjes@wur.nl. De oplossing komt donderdag op resource.wur.nl.

in memoriam

Irene Veerman

Op zaterdag 23 april, na een ziekbed van enkele maanden, is onze collega Irene Veerman overleden. Irene is 56 jaar geworden. Bibliotheek Wageningen UR verliest hiermee een zeer belangrijke, bepalende kracht en een goede collega. Irene is haar carrière begonnen als informatiespecialist bij Pudoc-DLO. Door de integratie van Pudoc en de Universiteitsbibliotheek is ze meer betrokken geraakt bij de Bibliotheek. Ze was in die tijd vakgebiedsbibliothecaris en daarmee hoofd van de bibliotheken van Plantenveredeling (vakgroep Plantenveredeling en IVT-DLO). Haar deskundigheid m.b.t. bibliotheekontwikkeling en haar belangstelling voor de tropen leidden ertoe dat ze 1991 tot 1993 gedetacheerd is geweest bij de Eduardo Mondlane University in Maputo, Mozambique. Later heeft ze enkele korte missies gedaan naar o.a. Vietnam. Ze refereerde vaak aan die periode en sprak er met liefde over.

De verdere concentratie van bibliotheken bracht Irene naar het Jan Kopshuis, waar ze deel uit ging maken van een groep die zich bezighield met productontwikkeling en innovatieve projecten. Als gevolg van de grote rol die ze speelde bij afdeling overstijgende projecten is ze gaandeweg in de rol van beleidsmedewerker gegroeid. In die positie was ze als een spin in het web, vervulde een sleutelrol en bevond zich graag en vaak op het grensvlak van IT en Bibliotheek.

Irene viel op door haar intelligentie, gedrevenheid en creativiteit. Zij zag als één van de eersten het grote belang van databases waarin alle wetenschappelijke output van

Wageningen UR werd opgeslagen en ontsloten. Door haar vasthoudendheid beschikken we nu over een uitstekende repository die feitelijk haar oorsprong vindt in de gegevensverzameling voor het wetenschappelijk jaarverslag van de Universiteit. Ze ontwikkelde zich in dat kader tot Metis deskundige en heeft landelijk een grote rol gespeeld bij het formuleren van het programma van eisen voor een nieuwe CRIS (Current Research Information System). Ook was ze betrokken bij projecten als CIO (Computers in het Onderwijs). Irene zag snel de mogelijkheden van het internet en legde de basis voor wat nu de Wageningen Digital Library is.

Irene was niet door iedereen goed te doorgronden. Hoewel ze zeer sociaal was, kon ze ook zeer uitgesproken meningen hebben, maar ze was altijd bereid om die te herzien. Ze stelde hoge eisen aan zichzelf en haar omgeving. Maar als je eenmaal haar vertrouwen had gewonnen was Irene zeer loyaal. Met het overlijden van Irene verliezen we een uitgesproken, bijzondere, sociale en krachtige persoonlijkheid. Ze leeft voort in ons hart en in alles wat als resultaat van haar creativiteit en inzet tot stand is gekomen.

We wensen haar partner Jan en haar familie veel sterkte toe bij het verwerken van dit verlies.

*Ir. Ger Spikman,
Bibliothecaris Wageningen UR*

agenda

Vanaf 13 mei

EXPOSITIE IN GAIA: 'SILENT RAINFALLS, MYSTERIOUS JOY'

2ejaars studente Bos- en natuurbeheer Malou ter Horst verkoos een opleiding in Wageningen boven de kunstacademie. In haar vrije tijd blijft ze schilderen en fotograferen. Ter Horst hoopt met haar expositie de fantasie te prikkelen en de mysterieuze kant van de natuur te laten zien. 'Je kunt niet alles weten of begrijpen. Bij een schilderij is niet elke penseelstreek wetenschappelijk bewezen, daardoor kan ik een wereld scheppen naast de echte wereld.' Toegang gratis.

GAIA

Maandag 16 mei

WILBREIEN

Pak je pennen en brei mee met het Breicafé Wageningen. Laat je inspireren, deel je passie en je patronen en leer elkaar nieuwe technieken. Het Wagening Breicafé breidt en praat ondertussen over 'Wild breien' en 'Yarn Bombing'.

20.00 - 22.00 UUR, DE VLAAMSE REUS, HOOGSTR. 21, WAGENINGEN

Monday 16 May

INTO ETERNITY: THE FUTURE OF NUCLEAR CONTAINMENT

Studium Generale merges nuclear issues and the concept of time with a jaw dropping documentary film and Q&A session. Into Eternity (2010 Michael Madsen) is an award winning documentary on nuclear storage at Onkalo, Finland. It is an attempt to build a permanent nuclear waste storage site out of solid bedrock north of Helsinki. Toxic radioactive wastes are to lay there undisturbed for 100 000 years. No person working on the facility today will live to see it completed somewhere in the 2100s.

20.00 HRS., MOVIE W, LA 13, WAGENINGEN. WWW.MOVIE-W.NL/

Tuesday 17 May

'SUSTAINABLE CUPGRADE'

Wageningen UR uses about 2.5 millions of plastic disposable cups annually, and studies the possibility to replace these by disposable cups of biodegradable materials. The symposium is the kick-off for the Biocups-project. Register through biobeker.duurzaamheid@wur.nl

15.30-17.15, FORUM, ROOM C313.

Woensdag 18 mei

DEBAT: DE IDEALE VEEHOUDERIJ

De Nederlandse veehouderij lijkt te worden gekenmerkt door dieren-vriendelijkheid, milieubelasting, uit de hand gelopen schaalvergroting. De perceptie van die problemen in de samenleving is zeer breed, en ontkenning, nuancering of relativering is dan ook vrijwel onmogelijk. Wat vinden Wageningse studenten van dit alles? Hoe zou de ideale veehouderij, hier, in Europa en elders in de wereld eruit kunnen zien? Wordt alle beschikbare (wetenschappelijke) kennis wel (op de juiste manier) gebruikt?

15.30 UUR, FORUM, ZAAL 222. HTTP://STUDIUMGENERALE.WUR.NL

UW NIEUWBOUW APPARTEMENT MET SPECTACULAIRE KORTING!

Bezoek de modelwoningen De Arc 13 en 109

- Iedere 1e en 3e zaterdag van de maand, 10.30 tot 12.30 uur
- Zaterdag 21 mei aanstaande Open Huis tussen 11.00 tot 13.00 uur zal plaatsvinden met de lancering van het nieuwe Arc Magazine.

Nog enkele 3-kamerappartementen beschikbaar met zéér aantrekkelijke korting van minimaal € 25.000,-! Koopsommen daardoor al v.a. € 199.500,- VON. Keuze uit verschillende typen qua grootte en ligging.

- Royale woonkamer met open keuken
- Riant terras
- Twee ruime slaapkamers
- Luxe afgewerkte badkamer en toilet
- Eigen parkeerplaats en seperate berging

actie: MINIMALE KORTING € 25.000,-

ontwikkeling:

verkoop:

t: 0317 - 319 114

t: 0317 - 421 225

www.De-Arc.nl

Forum Opening Hours

The Building Monday to Friday from 8 am - 11 pm
Saturday from 10 am - 5 pm
Sunday from 10 am - 5 pm

During working hours, the building is open to the public.
After working hours, entrance is only possible with a WUR card.

The Library Monday to Friday from 8 am - 10 pm
Saturday from 10 am - 5 pm
Sunday from 10 am - 3 pm

Irregular Opening Hours during June 2011

	2011	The Building	The Library	Student Desk	WURshop	Restaurant	Grand Café	Language Services
Thursday Ascension Day	02 June	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed
Friday	03 June	8 am - 11 pm	8 am - 10 pm	Closed	Closed	Closed	Closed	9 am - 5 pm
Saturday	04 June	10 am - 5 pm	10 am - 5 pm	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed
Sunday	05 June	10 am - 5 pm	10 am - 3 pm	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed
Friday	10 June	8 am - 11 pm	8 am - 10 pm	9 am - 1 pm	9 am - 2 pm	11.30 am - 1.30 pm	8 am - 3 pm	Closed
Saturday	11 June	10 am - 5 pm	10 am - 5 pm	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed
Whit Sunday	12 June	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed
Whit Monday	13 June	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed	Closed

See you soon!

Phd celebrations • Drinks • Buffet • or just to eat

café carré
Kantoor in de Arroy

H41

www.cafecarre.nl
0317 422694

www.h41.nl
0317 421715

Post Service
Werkzoekers Service

Zoek je een bijbaan naast je studie?
Wij zijn op zoek naar: **Flex medewerkers**
Beheers je de Nederlandse taal, heb je geen problemen met oproepwerk en ben je flexibel ingesteld?
Bel: 0317-421832 (Jaap Jochems)
Of mail: info@postservice.nl

**Be an MSc mentor
in the Annual Introduction Days**

**More information about becoming
a mentor at www.aid.wur.nl**

AID 2011: 19 - 24 August

UNLIMITED
OPROEPWERK
AUGUSTUS

Werken aan de kwaliteit van leven

Wageningen UR zoekt:

Beleidsmedewerker

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: 0006-3

Research Assistant Molecular Biology / Fermentation

Food & Biobased Research, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-BBP-0002

Ervaren Secretaresse

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-BPE-0003

PhD candidate Sudden creaming in food emulsions

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-FPH-0000

Moleculair Biologisch analist

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-GEN-0002

Promovendus Voeding

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-HNE-0022

Secretaresse

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-MIB-0005

PhD Molecular basis of enzyme-mediated modification of membranes

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-ORC-0011

PhD position in soft matter and polymer science

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: AFSG-PCC-0009

Manager Administratiecentrum

ASG (Stafffuncties), Lelystad; vacaturenummer: ASG-AC-0003

PhD candidate evaluation of genomic selection in poultry

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: ASG-DW-ABG-0011

Hoofd Finance & Control (F&C)

ASG (Stafffuncties), Lelystad; vacaturenummer: ASG-STAF-0002

Communication Advisor Soil Science Center

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: ESG CB-0050

Researcher tropical forests

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: ESG ECO-0059

Informatiespecialist

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: FB-0000-14

Senior Applicatiemanager - Vertaal de klantwens en IT best-practise naar onze praktijk

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: FB-0001-9

Applicatie ontwikkelaar .NET

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: FB-0014

PhDs Nano

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: PSG-BIOM-0006 & 7

PhD student Plant Sciences

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: PSG-GEN-0004

Managementassistente

Wageningen UR, Wageningen; vacaturenummer: PSG-GLAS-0016

PhD-position Arabidopsis flower development

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: PSG-MB-0002

Ervaren Analisten Analytische Chemie

Rikilt, Wageningen; vacaturenummer: RIKILT-DGM0000

Experienced post-doctoral researcher in Protein Characterisation

Rikilt, Wageningen; vacaturenummer: RIKILT-R&C0003

PhD Consumer segmentation for healthy food choices

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: SSG-MCB-0004

Docent Analytische Chemie

Hogeschool Van Hall Larenstein, Leeuwarden; vac.nummer: VHL LSM0007

Opleidingsdirecteur T&L

Hogeschool Van Hall Larenstein, Velp; vacaturenummer: VHL T&L0000

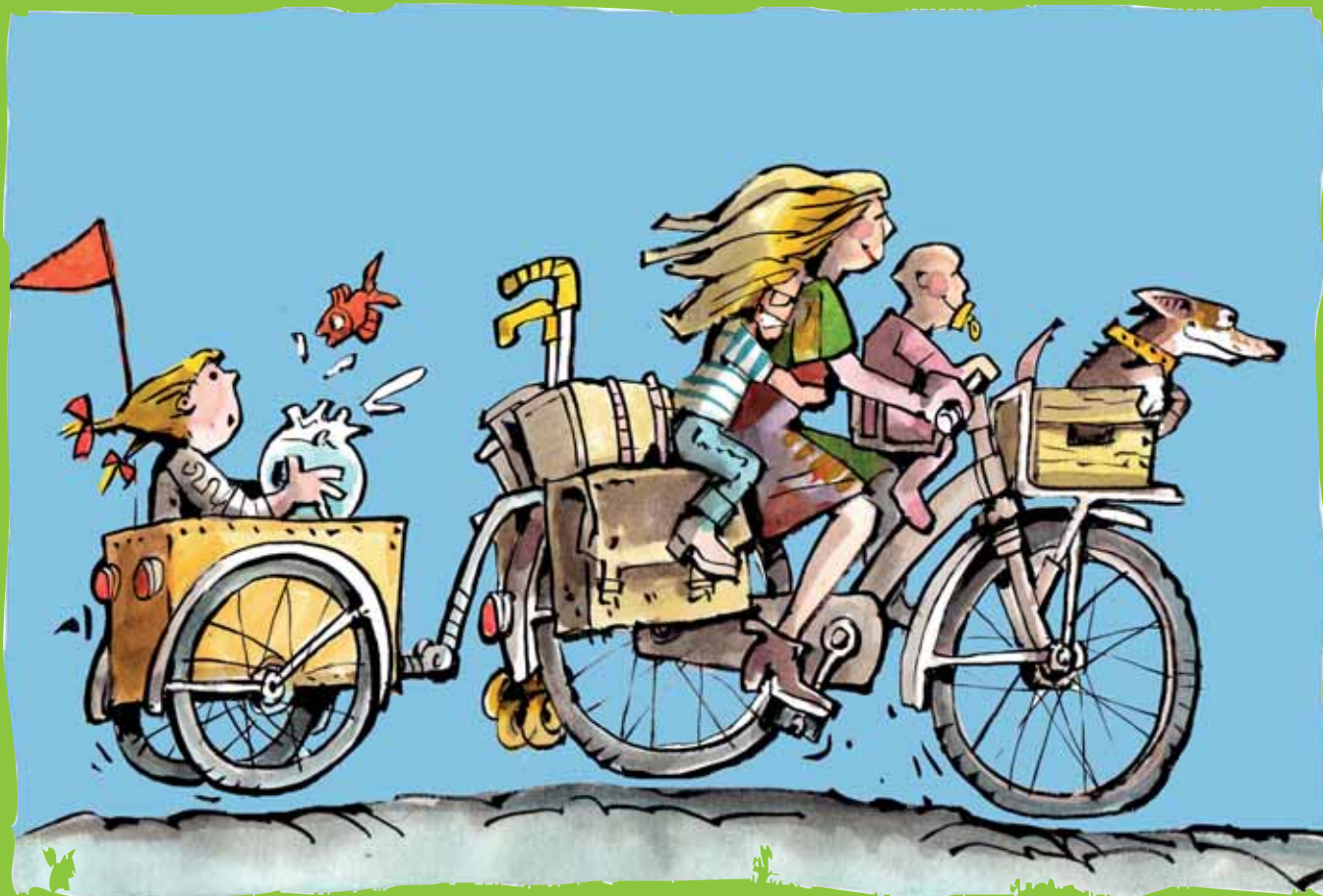
Full Professor Virology

Wageningen University, Wageningen; vacaturenummer: WU-2011-HL004

www.werkenbij.wur.nl

>> TYPICAL DUTCH

ILLUSTRATIE: HENK VAN RUITENBEEK

BICYCLE SHOCK

As a newcomer to the Netherlands, it was not very difficult for me to adapt to bicycles. I ride a bicycle back in my country only occasionally and for fun. When I discovered that there are flyovers and well-lit tunnels for bicycles here, I exclaimed, just for bicycles! Then I thought I knew everything about the Dutch and their bicycles.

Around the same period, I saw a woman biking with her 2 daughters, one on an extra seat at the back and the other at the front with their shopping bulging out of the bicycle bag. And another carrier hanging over the front wheel. A small trailer was coupled to the same bicycle, in which 2 owl-eyed dogs were sitting looking as relaxed as they would on the back seat of a BMW. I exclaimed again, all these on one bicycle and everyone is comfortable! Now I surely knew everything about the Dutch and their bicycles.

On the first day of my internship in a Dutch company, the boss asked me to turn on a sensor at the other end of the building (about a 100 metre stretch). I walked fast, turned it on and got back, hoping he would be impressed. To my dismay, he asked, 'Why did it take you that long?' I replied, 'But I walked very fast!' Then he exclaimed 'Sjongen jongen jongen! Did you walk down there? Why do you think we offered you an office bicycle?' I replied, 'Well, I think normally a bicycle is meant to be used outdoors and not inside a workplace.' Then he yelled, 'This is Holland! Try to think bicycle all the time and that is how you can be efficient. We don't like people to work hard in our company like you just did, but to work smart,' Oops! I didn't like that much because it made me look like I wasn't smart. I asked myself, would I ever know everything about the Dutch and their bicycles? **© Niyi A. Olabiran: International Agribusiness&Trade VHL Wageningen.**

Do you have a nice anecdote about your experience of going Dutch? Send it in! Describe an encounter with Dutch culture in detail and comment on it briefly. 300 words max. Send it to resource@wur.nl and earn fifty euro and Dutch candy.

[NL]

FIETSSHOCK

Niyi Olabiran valt van de ene verbazing in de andere. Dat Nederlanders graag fietsen wist hij, maar dat er viaducten en tunnels zijn speciaal voor fietsers, vindt hij ongelooflijk. Ook zag hij een keer een vrouw op een fiets met een dochter voorop en eentje achterop. Haar fietstassen zaten propvol boodschappen en er hing nog een tas aan haar stuur. Achter de fiets hing nog een karretje met twee honden erin. Zijn laatste avontuur was tijdens zijn stage, toen bleek dat er een binnenfiets was voor de 'grote' afstanden.